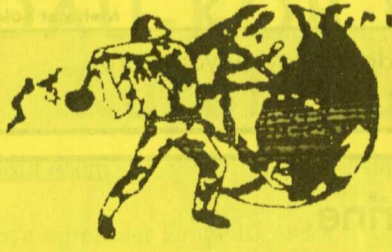


# Kıbrıs'ta



# Sosyalist GERÇEK K Siyasi Gazete

ARALIK 2002, Yıl 6 Sayı: 86 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

# BARIŞI GERÇEKTEN İSTİYOR MUYUZ? O ZAMAN İKTİDARA GELMEK ZORUNDAYIZ! HAYDİ GELECEĞİMİZİ KENDİ ELLERİMİZE ALALIM... HALK İKTİDARA!

## BAŞYAZI

## BARIŞI GERÇEKTEN İSTİYORMUSUNUZ? O ZAMAN İKTİDARA GELMEK ZORUNDASINIZ!

MGK'dan: AB'ye sözde rest, ve BM'ye sözde görüşmelere devam

Dektaş'tan: muhalefetle birlikte oluşturulan sözde komiteler

Ortak Vizyon Eylem Komitesi'nden: Herkesle birlikte sözde Barış Konseyi

Smitis'den: sözde 28 Şubat resti

BMB Platformu'ndan: sözde 7 Şubat resti

Emperyalistler ve burjuvular, Kıbrıs Sorunu'nun çözümü konusunda çıkar çatışmalarını uzlaştıramadılar. BM tarafından sunulan açıktan açığa emperyalistlerin Kıbrıs üzerindeki hakimiyetini tanıyan ve bu hakimiyeti güçlendirerek sürdüren Annan Planı dahi anlaşmalarını mümkün kılmadı.

Anlaşılmasının sebebi UHH, Volkan ve Dektaş'ın iddia ettiği gibi Kıbrıs'la ilgili öneriler, mesela çok fazla toprağın 'Rum kesimine' verilmesi değildir. Bu anlaşma neredeyse imzalanacaktı. Volkan bile bu imzalamaya ihtimali için hazırlayıcı bir tavır takınmıştı- bakınız: 12 Aralık tarihli Volkan, internet sayısı.

Anlaşılmasının esas, belirleyici nedeni AB ve ABD arasında Türkiye'de etkinlik kavgasıdır.

Türk büyük burjuvazisinin, yani MGK'nın, daha doğrusu Başbakanlık Kriz Merkezinin, Türkiye'yi ABD hegemonyasında yönetim yöntemleri olarak kayıplar, işkenceler, şiddet ve savaş, ve göstermelik parlamenter yöntemleri, Türkiye'yi yönetim yöntemi olarak şu anda zorunlu yöntemlerdir. Bu zorunluluk çerçevesinde bir Türkiye yönetim tarzı, Türkiye'nin İMF, yani kendi çıkarları çerçevesinde yönetilmesini istediği için AB'nin de tercihidir. Onlar için en ucuz ve en karlı Türkiye yönetim tarzı budur. Türkiye'den çok daha fazla şeyler elde etme imkanlarının olmadığı, ve isteklerini bu durumda elde edebildikleri oranda onlar Türkiye'nin bu yönetim tarzına karşı beylik ve diplomatik itirazlarda bulunacaklar, fakat Türkiye ile olan ilişkilerini ciddi bir sarsıntıya uğratmayacaklardır.

Bu şartlarda, ve Irak'ta ABD-İngiliz ittifakının savaş hazırlıklarının sürdüğü bu günlerde, ABD-İngiliz ittifakının pek çok enternasyonal sorunlarını çözmüş, içeride demokratik adımlar atan, vatandaşlarına daha çok demokratik imkanlar tanıyan bir Türkiye isteyeceklerini düşünmek için hiçbir neden yoktur. Bu şer ittifakı, Başbakanlık Kriz Merkezi kendi hegemonyalarında, kendi isteklerini yapan bir kuruluş olmasaydı bile bir yolunu bulup Türkiye'de demokratik, savaş aleyhtarı her hangi bir gelişmeyi durduracaklardı. Kıbrıs bu iş için iyi bir araçtır. İngilizlerin Kıbrıs Sorumlusu Lord Hannay, dün Amerikan Allbright ile, Rwanda-Burindi katliamını Fransızlarla birlikte ayarladı, bugün Amerikan Watson ile Kuzey Kıbrıs'ta ve Türkiye'de neler ayarlayacakları belli olmaz. Kendi çıkarları için her haltı yer onlar.

İsrail Filistin'de, enternasyonal hukuğa da açıkça ters düşen pek çok katliamlar düzenlemiş ve düzenlemektedir. Amerikan-İngiliz ittifakı bu gelişmeye karşı çıkmazken Irak'a karşı savaş hazırlıkları yapıyor. Bu şer ittifakı açısından Türkiye'nin enternasyonal hukuğu çiğneyen tavırlarına yaklaşım aynı olacaktır. Şu anda bölgede geliştirilmekte olan ABD-İngiltere, İsrail, Türkiye ittifakı ve bu ittifakın hiçbir kanun tanımaz tavırları herkesin malumudur.

Türkiye'de MGK'nın Annan Planı'nı red eden bir karar aldığı, ve dahası AB'yi enternasyonal hukuğu çiğnemekle suçladığı bugünkü şartlarda TC'nin dolayısı ile de Denktaş'ın Annan Planını imzalamasını beklemek için hiçbir neden yoktur.

Dolayısıyla, KKTC parlamentosunda oluşturulan Barış Koaseyi üzerinden Annan Planı veya başka bir anlaşmanın imzalanmasını, bunun da 7 Şubat, veya 28 Şubat'a kadar başarılmasını düşünmek için de hiçbir neden yoktur.

Annan Planı'nın 7 Şubat, veya 28 Şubat'a kadar imzalanmasının tek yolu anlaşmayı imzalama taraftarı olan muhalefet kesiminin iktidara el koyup, TC MGK'sına rağmen

anlaşmayı imzalamasından geçer.

Böylesi bir sonucun parlamenter yoldan elde edilmesi için ya UBP, ya da DP'nin muhalefet saflarına, yani barış anlaşmasını imzalama taraftarı olanların saflarına geçmesi gereklidir. Bu mümkün olmadığı şartlarda böyle bir sonuç için mevcut parlamento ve Cumhurbaşkanlığının değiştirilmesi gereklidir. Onların yerine barış taraftarı bir kuruluşun yönetimi üstlenmesi gereklidir.

Doğu Avrupa ve Yugoslavya'da böylesi iktidar değişiklikleri olmuş, ve onlar hem AB hem de ABD tarafından demokrasinin kurucuları olarak selamlanmışlardır. Hukuksal düzeni demokrasi için devrelenler "demokrasi meşaleleri" olarak ilan edilmişlerdir. Tabii ki ve de gerçekte bu işi beceren CIA ve KGB olmuştur-MİT'in katkılarını Almanlar unutmmuş görünsede biz unutmayalım! Bir ara Volkan ve UHH, AB'nin Kuzey Kıbrıs'ta da böylesi iktidar değişiklikleri planladığı üzerine laflar ederdi. Ama bu basit bir demogojydi. AB kararları ortadadır. Kuzey Kıbrısı karışmayacaklar. Seyredecekler. ABD-İngiltere ise zevkle seyredecek. Böylesi şartlarda, yani TC silahlı güçleri, KKTC polisi muhalefeti bastırmak için ne haltı yerse yesin, AB ve de ABD-İngiltere seyirci kalacağı, KKTC ve TC istibharat hizmetleri mevcut iktidarı devirmek yerine koruyacağı için, Doğu Avrupa türü bir iktidar değişikliği mümkün görünmüyor.

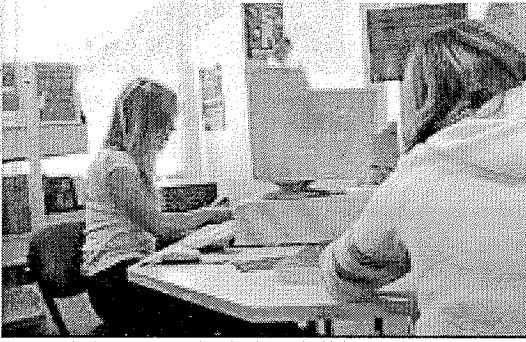
Yani Barış taraftarlarının önündeki seçenekler güllük gülüstanlık seçenekler değildir. BM'in, Annan adlı "siyah köle"nin emperyalist anlaşmasını imzalamak için bile işleri sonuna kadar götürmekte çok kararlı bir muhalefet oluşturmak gereklidir. Ve bu işe bir kere karar verildi mi, yarı yolda durulmamalı, sonuna kadar gidilmelidir.

BMB Platformu, barış anlaşmasını imzalamakta gerçekten kararlı ise iktidar olmak zorundadır. Başka bir seçeneği yoktur.

Ya barışseverler halkımızın desteğini kazanarak iktidar olurlar, ya da anlaşma olmayacaktır.



## İngiltere'de Kolejler Greve Gitmeye Kararlı



İngiltere'deki kolej öğretmenleri ve yardımcıları Ocak 2003'de maaşlarında kayda değer artış almazlarsa greve gideceklerini açıkladılar.

İngiltere'nin üç büyük öğretmenler sendikaları işverenler öğretmenlere önerilen %2.3'lük maaş artışını artırmadıkları takdirde 30 Ocak 2003'de greve gideceklerini açıkladı.

Geçtiğimiz ay aynı konu ile ilgili İngiltere çapında yapılan greve 30,000 kolej öğretmenin katılımı, 40 Kolej ve yüksek öğretim okullarının kapatılmasına yol açmıştı.

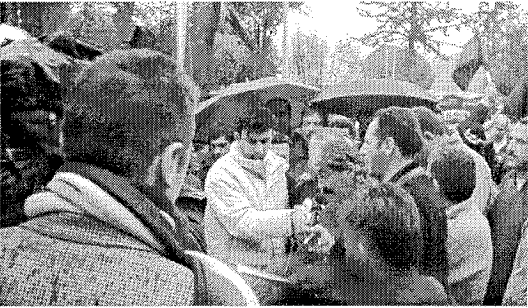
Öğretmenleri temsil eden ve grevlerde önderlik eden üç sendika - Association of Teachers and Lectures, Unison ve Nafte - yapılan görüşmelerde daha yüksek bir önerinin gelmemiş olmasına kızgın olduklarını belirttiler.

Sendikalar devletin kendilerine söz verdikleri 1.2 milyar sterlinin yüksek öğretim kolejlere ulaşmamasını kınadı. Kolej öğretim görevlileri kendilerine verilen maaşların okul öğretmenleri ile eşlenmesini talep ettiler.

## BES'ten EYLEM

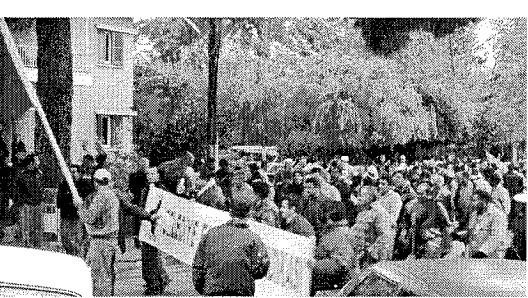
Belediye Emekçileri Sendikası (BES) 17 Aralık 02'de Lefkoşa'da düzenlediği ve diğer sendika ve örgüt temsilcilerinin de destek verdiği bir yürüyüş düzenledi. Bu eylemde BES başkanı Tahir Hoca yaptığı basın açıklamasında

"Kopenhag Zirvesi'nde Sayın Denktaş'ın sayesinde ortaya çıkan toplumumuz için son



derece hayal kırıcı sonucu 28 Şubat 2003 tarihine kadar değiştirme şansımız vardır.

Bizler Sayın Cumhurbaşkanı Denktaş'ın görüşmeci olarak kalması durumunda bu son



şansı da heba edeceğini, gün gibi açık seçik ortada olduğunu adımız gibi bilmekteyiz.

Bu son şansımızın da yitirilmemesi için acilen K.K.T.C. Meclisi'nin toplanıp Sayın Denktaş'ı görüşmeci görevinden alması ve Kıbrıs Türk Halkı'nın gerçek iradesini yansıtacak bir BARIŞ KONSEYİ oluşturmasını Belediye Emekçileri Sendikası olarak halkımız adına talep ediyoruz." Demişti.

Yürüyüş 'Denktaş istifa', 'Kıbrıs'ta barış engellenemez', 'Birlik, Mücadele, Dayanışma' sloganlarıyla, yağın yağmura rağmen emekçilerin coşkulu katılımıyla yapılmıştır.

## Çağrı

Arkadaşımızın yazısını elimizde olmayan nedenlerden dolayı yayınlamayız...

Mehmet Süleymanoğlu

## Bir Soru Üzerine.

Elif Kara

Gelinen aşamada öncelikle geri gidip bugüne kadar olan gelişmeleri ele almak lazım; bu duruma getiren faktörler nelerdi, bunlar önceden engellenebilirdi mi vs...

Kıbrıs sorunu dendiğinde her örgüt veya birey kendi yapısına göre farklı yorumlamalar yapmaktadır. Kimine göre gerçekler saptırılmaktadır. Ama temel olan bir şey var ki bu açıklamalar gerek doğru gerekse yanlış, kendi çıkarlarına hizmet edecek yöndedir. Denktaş bu mesele milli meseledir ve Türkiye'siz çözülmez dediğinde kendisi ve belli bir kesimin çıkarlarını ön plana aldığı için böyle konuşmaktadır. Bu belli kesim de hiç bir zaman Kıbrıs halkı olmamıştır. Burdan kendisi gibi, sömürülecek halk olmadığına yaşayamayacak kesimi kastetmektedir.

Diğer taraftan ezilenleri, sömürülenleri düşünerek KSG Kıbrıs sorununun yaratıcıları emperyalistlerdir, yani adamızda emperyalist çıkarları olan güçlerin eseridir ve bunlara karşı mücadele edilmediği takdirde Kıbrıs halkının kurtuluşu olanaksızdır demektir. Denktaş'ıyla Klerides'yle bunların anavatanlarıyla ve arkalarını dayadıkları büyük emperyalist güçlerden Kıbrıs kurtarılmadığı takdirde soruna kalıcı bir çözüm bulmanın imkansızlığını vurgulamaktadır. Yani anti-emperyalist bir çalışma olmamış halkın yararına birşey elde etmenin imkansız olduğunu söylemiştir ve söylemektedir.

Kıbrıs sorununa taraf olan ülkeler Kıbrıs konusunda bu aşamada kendi aralarında da anlaşamaz durumdadırlar. Birinin çıkarına olan diğerinin değildir. KSG'nin belirttiği gibi burda çok bilinmeyenli bir denklem vardır. Bu denklemi çözmek emperyalistlerin, bu denklemi yaratıcılarının yapabileceği bir iş değildir. Bunların zaten, Kıbrıs sorununu halkın yararına çözüme diye bir derterli de olmamıştır. Denktaş kaç defa TC'nin çıkarlarını temsil ettiğini söylemiştir hatırlayın. Durum böyle olduğunda bunlardan biri, diğerlerinden daha iyidir demek bizi gene bunların insafına terk etmektir. Burjuvanın daha iyisi, daha kötüsü olamaz. Köşeyi dönene kadar, belli bir süre belki. Kalıcı bir çözümden, kurtuluştan bahsediyorsak bunlarsız bir dünya düşünmek zorundayız. Emperyalist sisteme karşı sosyalist sistemi düşünmek zorundayız. Aksi takdirde bu kangrenden kurtuluşumuz olamaz.

Kıbrıs sorununun çözümü yolunda önümüzde iktidar olma durmaktadır. Emperyalizme karşı mücadele hedefi iktidar, söz sahibi olmayı gerektirmektedir. Bağımsız, demokratik, anti-emperyalist bir Kıbrıs yaratmak, anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini şart koşmaktadır. Bu, Kıbrıs sorununa taraf olmuş devletlerin işçi sınıfı, ilerici, aydın, sol ve devrimci kesimleriyle dayanışma içerisine girmeyi gerektirir. Bu, Kıbrıs'taki tüm işçi sınıfı ve emekçi halkın ilerici, aydın, demokrat, sol ve devrimci kesimlerin anti-emperyalist bir birliğini gerektirir. Tüm çalışmalarımız bunları elde etmek üzerine olmalıdır. Bizim sistem değiştirmekten anladığımız budur.

Yapılacak tüm diğer çalışmaların sadece günü kurtarmaya hizmet edebileceğini, bunun da birlikte ve kararlılıkla çalışıldığı halde mümkün olabileceğini söylemekteyiz. Çözüm ve AB diyenlerle de çalışmayı hiçbir zaman terstlemedik. Devamlı onlara da çağrı yapıp birlikte çalışma önerilerimizi koyduk. Her örgüt veya birey, kendi bağımsız duruşunu bırakmadan biraraya gelip ortak olan noktalarını, Kıbrıs sorununu nasıl çözeceklerini somutlaştırsınlar KSG de vardır dedik. Yaptık da.

Bu memleketi bizim yapmak temel ilkesiyle oluşturulan Bu Memleket Bizim Platformu'nda yer aldık. Çalışmalar yürüttük. Defalarca, ilkelerinde çözüm ve AB olmasına rağmen, böyle bildirilerin altına dahi imza attık. Ama gelinen son dönemde BMBP'nu Ali Ereli'nin başını çektiği ortak vizyona teslim etmelerine, yani temel ilke olan bu memleketi bizim yapmak ilkesini karalayarak Türkiye'nin garantörlüğünü temel ilke edinmiş bir Ticaret Odası'na teslim etmeyi kabul etmedik, edemeyiz.

Emperyalistlerin Annan planı diye sundukları, emperyalistlerin kendi aralarındaki dayatmalara dayanacak bu plan da tarafımızdan kabul göremeyecek bir plandır. Bu plan şimdiki durumun tescillenmesinden başka birşey olamaz. Bir ikincisi, bir üçüncüsü Kıbrıs'ın bunlar tarafından ezilen sömürülen halkı için hiçbir şeyi değiştiremez. Halkın masada olmadığı, temsilcisinin masada olmadığı bir plandan halk yararına netice bek-

lenemez. Olsa olsa hazırlayıcılar bir anlaşmaya varırlarsa, aralarındaki, halkı daha fazla kırmaya yarayacak savaş engellemiş olurlar. Her zaman için bir emperyalist barış, engellemeye gücün olmadığı oranda, bir emperyalist savaştan daha iyidir.

Bu ana ilke doğrultusunda KSG, ortak vizyonun öne sürdüğü Kıbrıs sorununun çözüm önerilerine imza atmadığı halde, Annan planının imzalanmasını isteyenlerle birlikte 29 Kasım mitingine katılmış, destek vermiştir. Kitlelerden kopmamış, kitlelerin yanında kendi bağımsız duruşundan ödün vermeyerek, destek vermiştir. Sunulan planların hazırlanışında bulunmayan halkın, sunulan anlaşmayla da bir şey elde edemeyeceğini anlatmaya çalışmıştır. Birlikte hareketle, BMBP'da bizi temsil edecek bir komite oluşturulması çalışmalarını başlatmayı getirmiştir. Denktaş bizi temsil edemez, BMBP başka bir temsilci, BMBP'deki örgütlerin istedikleri doğrultuda hareket edebilecek bir temsilci belirlensin önerisini getirdik. Maalesef CTP'liler ve bu önerinin reddini sağlayan diğer örgüt temsilcileri "dünya başka bir temsilci kabul etmez" tezinin arkasına sığınarak, dolayısıyla Denktaş'a güven oyu vermişlerdir.

Barışa evet plana hayır mitingine gelirse. Bu, sivil giydirilmiş askerlerin, Haluk Levent konserini dinlemek için gelmiş gençlerin, üniversitelerimizde konuşlandırılmış, Manşet programını izleyenler bilecek, üç hilalli gençlerin, askerin köy köy gezip bu gün için "sizi Türkiye'ye geri götürcekler" diye propagandasını yaptığı bir miktar Türkiye'den getirilmiş vatandaşlarımızın ve UHH mensuplarının yer aldığı bir mitingdi. Doğruların kendilerine ulaştırılmamış, bilgisiz insanlar, neler döndüğünü anlamayan insanlar, sadece "topraklarımız Rum'a geri veriliyor, gene göçmen olacaksınız" propagandasıyla beslenmiş insanlar yanında, düzenden rant yiyen, çiftçiler birliği gibi, kesimden insanlar da vardı.

10 Aralık'ta yapılan bu mitingde, AB Türkiye'ye tarih versin biz de bu planı kabul ederiz gerçeğini söz konusu etmeyen Volkan 12 Aralıktaki gazetesinde bunu yayınladı. MGK'nın bu tezine destek verdi. Bununla da iki gün önce yaptıkları mitingün içeriğinin, "kanla aldığımız topraklarımızı geri vermeyiz" ilkesinin" çöpe atılabilirliğini sergiledi.

12 Aralık 13 Aralık'a bağlayan gece hemen hemen tüm Kıbrıs halkı tvlerinin başında Kopenhag'dan gelecek, Türkiye'ye verilecek cevabı bekledi. Maalesef halkımızı planda söz sahibi durumuna getirmek istemeyen "sol" çevrelerin çabaları netice vermişti. Halk AB'nin vereceği karara kendi kaderi olarak bakmıştı. Ordan Türkiye'nin memnun edilmemesiyle başına gelecekleri kavrayarak 13 Aralıkta sokaklara döküldü. Eğer bu, kendi kaderini kendi eline alma kıvılcımı ise, eğer "sol" çevreler bunu söndürmezse ufak da olsa uzun zaman yanacak, ormanları yakabilecek bir kıvılcıma dönüşebilecek bir kıvılcım da olabilir.

Akşama doğru, miting alanını terketmeyeceklerini açıklayan gençlere, TV kanallarından Serdar Denktaş'ın anlaşma imzalanıyor açıklamaları geldi. Bir anda rahatlıkla alan boşaltıldı. İstenen olmuştu. Halkta gene belirsizlikler, olması muhtemel olmayan umutlar yeşertilmişti. Daha sonra tahmin edileceği üzere yetkili çevreler tarafından Serdar yalanlandı.

Şimdi bize göre yapılması gereken gene iki şey var:

1- Gerçek bir çözüm için emperyalizme karşı birleşik bir cephe hükümeti oluşturma.

2- Buna gelmeyen, bunun olabilirliğinden şüphe eden, ilerici, demokrat, aydın, sol çevrelerin BMBP'nu kendilerine meclis kabul etmeleri. Bunun için de meclisi fes etmeleri. Tüm halkı bunun çevresinde toplamaları. Bu soruna aktif bir şekilde taraf olur duruma gelmeleri. Biz de bağımsız tavrımızı koruyarak buna tam destek veriz.



## DAÜ-KÖB VI. Genel Kurulunu Yaptı

**Haber: Yusuf Alkim**

DAÜ Kıbrıs'lı öğrenciler Birliği 10 Aralık 2002 günü saat 17:00'de DAÜ CL binasındaki anfiye, 172 kişinin katılımıyla VI. Genel Kurulu'nu yaptı.

Genel Kurul (GK), tüzük gereği, gelmeyen üyelerin gelebilme ihtimali nedeniyle bir saat ertelenerek saat 18:00 sularında başladı. GK'a, Kurul Divanı'nın seçilmesiyle başladı. Bir önceki Yönetim Kurulu'nun faaliyet ve mali raporu okunması ve GK tarafından aklanmasından sonra, yeni dönemde yönetim Kurulu'na aday olan üyelerin tanıtılmasına geçildi.

Yedi asli üyenin ve üç yedek üyenin seçileceği Yönetim Kurulu (YK)'na toplam on kişi, üç kişi Disiplin, Denetleme Kurulu üyeliği içinse üç kişi aday oldu.

Daha önceki Genel Kurullarda büyük tartışmaların ve çekişmelerin yaşanmasına rağmen, bu seneki GK, hiçbir tartışma ve gerginlik yaşanmadan tamamlandı.

GK dilek ve temennilerin dile getir-

ilmesinin ardından seçimlere geçildi. Seçim sonrası ortaya çıkan tablo şöyle oluştu; Hasan Umur 146, Niyazi Korel 135, Tanyol Akansoy 130, Doruk Eren 130, Elcan Yılmaz 122, Emşne Yüksel 116, Hasan Rıza Gümüş 115 oy alarak YK üyeliğine seçilirken, Umut Vehit 63, Utkan Altinkalem 48, Çilem Çağlar 39, oy alarak YK yedek üyeliğine seçildiler.

Seçim sonrasında YK üyeliğini kazanan yedi kişinin oy pusulalarının büyük bir bölümünde "blok oy" almaları ise akıllarda "liste" hazırlanması olduğu düşüncesini canlandırdı.

Şimdiye kadar yapılan GK'larda katılımın 80-90 kişiyi geçmemesi, bu GK'un ise 172 kişinin katılımı ile yapılması, DAÜ-KÖB için çok önemli bir gelişmedir. Umarız yeni YK DAÜ öğrencilerinin KÖB'e sahip çıkmasını iyi değerlendirir ve okul yönetimine karşı isteklerini daha kararlı ve cesurca talep ederler.

## İsrail tankları Gazze'ye girdi

İsrail tankları, Gazze Şeridi'nde bulunan Deyr El Balah Filistin kasabasına girdi. Filistinli görgü tanıkları, İsrail güçlerinin dün sabah erken saatlerde girdikleri Deyr El Balah'ta, İslami Cihad militanı olduğu öne sürülen bir kişinin evini kuşattığını ve daha sonra onu öldürdüklerini açıkladı. Önceki gün ise, İsrail'in kuzeyindeki Metzer çiftliğine karşı 10 Kasım'da silahlı saldırı düzenleyen Filistinli'nin ailesine ait Batı Şeria'nın Tulkarim mülteci kampındaki ev, İsrail ordusunca yıkıldı. İsrail ordusu, El Fetih üyesi Sirhan Sirhan'ın evinin, "terörle mücadele kapsamında" yerle bir edildiğini açıkladı. Sirhan'ın babasının da tutuklandığı kaydedildi. İsrail güçleri, hemen her gece Filistin topraklarına girerek evleri yıkıyor, insanları katlediyor. İsraili yetkililer, bu saldırıların "caydırma amaçlı" olduğunu söylüyorlar. Yine önceki gün Cenin kenti yakınlarında bir Filistinli öldürüldü. Filistin güvenlik kaynakları, İsrail tanklarının açtığı ateş ile, aracında bulunan 23 yaşındaki Abdullah Rabaya'nın öldüğünü, araçtaki bir başka Filistinlinin de yaralandığını duyurdu. Gazze Şeridi ile İsrail toprakları arasındaki Kisufim geçiş noktasında ise, bir Yahudi yerleşimci öldürüldü. Bölge sakinleri, aracında bulunan yerleşimcinin, Kfar Darom Yahudi yerleşim birimi yakınlarında pusu kuran Filistinlilerin açtığı ateşte vurularak ağır yaralandığını ve hastaneye kaldırılırken yolda öldüğünü kaydetti. Saldırıyı İslami Cihad örgütü üstlendi. Öte yandan, Filistin Merkez Seçim Komisyonu, Yaser Arafat'a, 20 Ocak'ta yapılması planlanan genel seçimleri ertelemesini tavsiye etti. Seçim Komisyonu Başkanı Hanna Nasır, gazetecilere yaptığı açıklamada, İsrail birliklerinin işgali ve

hareket kısıtlılığının getirdiği zorluklar nedeniyle seçimlerin ertelenmesini istediklerini söyledi. Nasır, seçimleri planlanan tarihte yapamamalarının sorumlusunun İsrail işgali olduğunu kaydetti.

Filistinlilerin arkasına saklanıyorlar İsraili insan hakları grubu B'Tselem, yayınladığı bir raporda İsrail ordusunun işgal altındaki Filistin topraklarında insanları kalkan olarak kullanmaya devam ettiğini bildirdi. Rapora göre Filistinliler, ayrıca hayatları için tehlike oluşturan maskeler kullanmaya da zorlanıyor. İnsan hakları grubu; askerlerin, Filistinlileri bomba ya da gizli tuzakların olabileceği güvenilir olmayan binalara girmeye, şüpheli maddeleri denetlemeye ve Filistinli direnişçilerin işgalcileri hedef almasını engellemek için önlerinde yürüyerek canlı kalkan olmaya zorladıkları ifade edildi. Nati Aharoni adlı İsraili bir asker de, bu türden uygulamaların askerlerin kendi inisiyatifleriyle yapılmadığını, üst düzey ordu yetkililerinden bu yönde emirler aldıklarını belirtti. Bir İsrail dergisinin kendisiyle yaptığı röportajda, bir olayda Filistinli bir sivilin canlı kalkan olarak kullanmaya zorlandığını itiraf eden Aharoni, "Daha önceden bir binayı kuşatmış, geri döndüğümüzde de patlayıcıların bizleri bekliyor olacağı yönünde kaygı duymaya başlamıştık. Geleneksel eylem biçimimize göre, yakınlardaki bir Filistinliyi aldık ve orayı, bizim yerimize ona arattırdık. Tüm kapı ve camları açtı, ancak bir şey bulamadı. Elini sıktık ve teşekkür ettik. Sonra içeriye girdik" diye konuştu.

**Gancelli**

evren MANER

## Sarkacın diğer ucu

Bazı yoldaşlar bize kızıyorlar... Anlaşma olmadı... Siz de zaten bunu istiyordunuz...

Şimdi Marx'ın resminin önüne geçip gülücükler atın diyorlar...

Bazı yoldaşlar bize kızıyorlar... Planı desteklediğimiz için... Sonra da ekliyorlar... Çözemezler diyorsunuz, peki neden destekliyorsunuz?

Biz çözemezler demiyoruz aslında...

Bazı akıllı yoldaşlar hemen bu cümlenin üstüne atlayabilir...

KSG'nin politika değiştirdiğini, burjuva yola geldiklerini sanabilir...

Biz biliyoruz ki bunlar bal gibi de çözer...

Hele hele bir de emperyalist çıkarlar Ortadoğuda tamamıyla otursun...

AB ile ABD dengeyi kursun... Çözerler elbet... Kendi ceplerine... Kendi elleriyle düzerler... Ve kendi elleriyle seçerler... Tıpkı şimdiye dek olduğu gibi... Hiç de zor değildir...

Ama bu çözüm bizim çözümümüz olmaz...

Ada halklarının yararına bir çözüm olmaz...

Bağımsız bir ülkenin temellerini böyle atamayız...

Emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hareket eden grup ve örgütlerin iyi niyet namına yaptıklarını bir kere daha oturup adam akıllı düşünmesi gerekmektedir...

Adaya barış gelecek diye iki toplumlu buluşmalarda Amerika ve İngiliz emperyalizmi tarafından finanse edilen kurumlara bir kere daha bakmalıdırlar...

AB'nin ada üzerindeki çıkarlarını bir kere daha oturup düşünmelidirler...

İki seçenek vardır... Ya adanın bağımsızlığı, ya da tam bağımlılığı...

Kıbrıs'ta 12 Aralık süreci ile birlikte yaşananlar bir kere daha tezlerimiz haklılığını ortaya koydu...

Ne demiştik? Emperyalist çıkarlar Ortadoğuda oturmadıktan sonra bunlar bu sorunu çözemezler...

Burjuva mülkiyet ilişkisi açısından da çözülmesi hiç de kolay olmayan bir sorundur, demiştik...

İlk önce Almanya ile Fransa'nın

Kıbrıs üzerindeki çıkarları İtalya'ninkı ile bütünleşsin, o zaman bir yolunu bulup yine kendi çıkarları açısından çözerler...

Ama şu anda bakmamız gereken emperyalist çıkarların ada üzerinde çakışıp, bu sorunu bir türlü çözemedikleri ve de aynı zamanda mevcut durumdan da bal gibi yararlandıkları değil...

Aksine, bu dış güçlere yıllardır adada işbirlikçiliği yapmış ve hala daha yapmaya devam eden, halkın çıkarına değil de "anavatan" edebiyatı ile emperyalizmin çıkarına çalışan, yerli işbirlikçilere karşı yeni bir cephe açmalıyız...

Halk cephesi... Ancak bu yolla Kıbrıs halkı esas bağımsızlık mücadelesinin temellerini atmış olur...

Türk ve Rum düşmanlığı üzerine kurulmuş bu sistemi iki taraftan da ancak bu yolla ortadan kaldırıp enternasyonal bir mücadele ile de garantiye alabiliriz...

Bunun tam tersi adanın bölünmüşlüğü ve de emperyalist birliklere "demokrasi" penceresi altında koçanı ile birlikte devir teslimidir...

Mali oligarşinin yerleştiği adamızda...

Daha fazla soyulmadan, ve de dolandırılmadan...

Emperyalizmin adadaki işbirlikçilerini bölge halkları ile birlikte el ele vererek, zinciri zayıf noktasından kırmak hedefimiz olmalıdır...

Birleşik cephe temelinde mücadele etmek ve de finans kapital gücünün ta kendisi olan faşizmi devirmek...

Emekçi sınıfı ile köylülerin ve aydın kitlelerin devrimci kesimlerine karşı örgütlenmiş bir yıldırıcı öç alma hareketine karşı mücadele etmek...

Ve dış siyasette ulusçu, ve diğer halklara karşı da kini körükleyen bu sistemi yıkmamanın, yerine anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini kurmaktan başak bir yol olmadığının kavranması gerekmektedir...



**Dünyadan.. Dünyadan...****Paris Öğretmenlerine Destek Muhteşem Oldu**

Göstericiler eğitime daha fazla para harcanmasını talep ettiler.

Binlerce Fransız öğretmen, öğrenci ve aile örgütleri üyeleri



sağcı başbakanı Jean-Pierre Raffarin'in geçirmeye çalıştığı kanunları protesto etmek için sokaklara döküldü.

Sendikalar hükümetin asker, savaşı ve polis yaptıkları harcamaların aşırıya gittiğini ve bunun da eğitimden kesildiğini açıkladılar. Öğretmenler hükümeti eğitime gereken ilgiyi göstermemekle suçladı.

Öğretmenler hükümetin binlerce denetimci ve asistanın işine son verilmesini kınadı. Hele bu aralar okullarda şiddet olaylarının arttığı dikkate alınırsa tam aksine bu çalışanların artırılması gerektiğini belirttiler.

Bununla birlikte okulların hükümet tarafından değil de yerel belediyeler tarafından yönetilmesi işleri daha da karıştıracak. Yerel

belediyeler birlik içinde olan öğretmenleri bölecek ve para konularında kısıntıları kolaylaştıracağını iyice gören öğretmenler bu tür yaklaşımlara karşı sonuna kadar mücadele edeceklerini, bunu engellemek için ellerinden geleni yapacaklarını açıkladılar.

'Eğitim için zamanları yok' Göstericiler beş önder öğretmen sendikası önderliğinde Paris sokaklarına dökülerek trafiği felç ettiler.

Sendika başkanı Denis Plaget "Bu hükümetin eğitime ayıracak zamanı yok" diye konuştu. Ayrıca "eğitimde iş kesintilerini artırarak, araştırma imkanlarını kısıtlar ve de kültür seviyemizi geriletmediler" dedi.

Unitarian Trade Union Federation (Birleşik Sendikalar Federasyonu -FSU-) sözcüsü Nicole Geneix, hükümete eğitimi boşlamaması gerektiği uyarısını getirdi: "Eğitime gereken ağırlığın verilmesi bizce değerli bir yaklaşımdır ve bu konuda taviz vermemeye kararlıyız. Hükümetten de bu tutumu bekliyoruz."

Eğitim sisteminin halen devlet idaresinde oluşundan gurur duyan Fransızlar problemlerin arttığını gördüklerini ve endişelendiklerini belirttiler. Eğitim bakanı Luc Ferry her sene 160,000 öğrencinin eğitimlerini tamamlamadan okullardan ayrıldıklarını ve 11 yaşında olan öğrenciler içinde %15'inden fazlasının standart edebiyat ve matematik konularında zayıf olduklarını açıkladı. "Daha fazla para değil, ellerinde olan imkanları doğru değerlendirmeleri gerekir" iddiasını öner sürdü. Kısacası kesintilere ve yozlaşmaya devam!

**Arjantin Halkının Mücadelesi Birinci Yılı Doldurdu.**

Arjantin'de bir milyondan fazla insanın sokaklara dökülerek IMF, Dünya Bankası politikaları ile bu politikaların tereddütsüz uygulayıcısı hükümeti protesto etmelerinin üzerinden bir yıl geçti. İşçi ve emekçiler, aradan geçen süre içinde sorunlarına çözüm bulunmamasını protesto etmek, bir yıl önce devlet güçlerinin saldırısında hayatlarını kaybeden onlarca kişiyi anmak için 20 Aralık 2002'de yine sokakları doldurdular. İşsizler, topraksızlar, evsizler, özelleştirmeler sonucu okuma şansından mahrum bırakılan öğrenciler, ev kadınları, biriktirdikleri paraları kay-

betmemek için her gün banka kapılarında bekleyen küçük tasarruf sahipleri, ülkenin hemen her kent ve kasabasında eylemler yaptılar. Fabrikaları işgal eden sokağa atılmış işçiler, sokaklara barikatlar kuran mahalle komiteleri ve okullarda işgal eylemleri yapan öğrenciler ve topraksız köylüler, sermaye politikalarına duyulan öfkeyi yansıtan "Hepsi gidecek!" ortak sloganı altında birleştiler. Başkent Buenos Aires başta olmak üzere değişik şehirlerdeki meydanlarda toplanan halk, ülkenin itildiği yoksulluğa karşı mücadele edeceklerini haykırdı.

**Anka Kuşu**

A. Savaş

A. Savaş arkadaşımızın yazısını elimizde olmayan nedenlerden dolayı yayınlamıyoruz...

**BARIŞ İÇİN ÖLMELİ İNSAN**

Çok değil daha birkaç yıl önce, hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını söyleyenler, bu yalanlarını sonsuza kadar barış içinde bir dünya vaatleriyle süslemeye çalıştılar.

Ama emperyalizm öyle bir beladır ki; bomboş ve anlamsız bu gezegeni kuran, onu dünya yapan; evler, arabalar, robotlar ortaya çıkaran ve daima üreten ellerimize, yarattığımız en güzel değerlerden birini tutuşturur; çocuğumuzun ölü bedenini...

Irak halkı 'rutin' bir olay haline getirilen bir biçimde Türkiye topraklarından kalkan uçaklarla vuruluyor. Türkiye'den kalkan uçaklar, iki halkı ayıran dikenli tellerin diğer yanındaki Irak emekçilerine bomba yağdırıyor, ABD yetinmiyor, daha büyük bir savaş için Türkiye askerinin de katılacağı karadan da yapacağı bir savaş için düğmeye basıyor. ABD'nin düğmeye her basışı, Türkiye'yi kardeş bir halkın öldürülmesine suç ortağı yapıyor.

AKP yönetimi yetkili ağızlarından, Başbakan Abdullah Gül'de dahil "Türkiye halkı savaş istemiyor, halkın %85'i savaşa karşı" diye dillendirirken, Erdoğan ABD ile görüşüp üslerini ve 40 bin Türk askerini ABD'nin emrine veriyor. ABD olası karşı çıkışlardan dolayı Türkiye'nin NATO çatısı altında bir müdahale gücü olarak kullanılmasını da gündeme getiriyor. Türkiye'nin NATO çatısı altında bir müdahale gücü olarak kullanılması ilk defa gündeme gelmiyor. Kore'de Türkiye'nin NATO'ya kabul edilmesi uğruna süngü savaşlarında yitti ülkenin ve geleceğin sahibi olan gençler. Bosna'ya gönderilen BM gücü içerisinde yer aldı, Somaliye, Afganistan'a yapılan müdahaleye gönderildi yüzlerce genç. Şimdi Irak için yapılacak kara harekatinde ön saflarda savaşımaya zorlanıyor Türkiye gençliği ve halkı.

Kendi ülke insanını bu kadar kolay emperyalistlerin şaşası uğruna harcayan bir Türkiye'den ve emperyalist ABD ve İngiltere'den Kıbrıs için çözüm bekleyen Kıbrıs Türk halkı ve dünyanın bütün halkları bilmelidir ki barış ancak emekçilerin ellerinde gelir. Barışı ancak, insana ve emeğe değer veren, daha güzel, yaşanılabilir bir dünyada için emperyalizme karşı savaşan sosyalistler getirecektir. Kıbrıs'ın da artık bir sosyalist partisi var..

Baharım benim benim beyaz baharım henüz yaşanmamış hiç kutlanmamış muğlak düşlerde yalnız düşünmüş alçaktan geçiyorsun servilerin üzerinden yok burada durağı uçşunun.

Baharım benim benim beyaz baharım biliyorum geleceğin yağmur ve kasırgalarla fırtınalı korkunç asi ateşli geri vermek için binlerce umudu ve yıkamak için kanlı yaraları.

Şarkı söyleyecek kuşlar buğday tarlalarında sevinçle yüzecekler ufukta sevinçle duyacaklar emeginden insanlar ve de sevecekler birbirini kardeş gibi.

Baharım benim benim beyaz baharım görmeliyim ilk uçuşunu

can vermiş ölü meydanlara görmeliyim senin güneşini ve ölmeliyim senin barikatlarında.

N.Y.Vaptsarov'un dizelerinde olduğu gibi, KSP beyaz bahardır bütün Kıbrıs'ın. Kore'de ölen Türkiye'li bir yedek subayın, dönemin başbakanı Adnan Menderes'e söyledikleri. Nazım Hikmet'in kaleminden.

Diyet Gözlerinizin ikisinde yerinde, Adnan Bey,

iki gözünüzle bakarsınız, iki kurnaz iki hayın ve zeytin yağı iki gözünüzle bakarsınız kürsüden meclise kibirli kibirli ve topraklarına çiftliklerinizin ve çek defterinizin. Ellerinizin ikisinde yerinde, Adnan Bey, iki elinizle okşarsınız, iki tombul, iki ak, vıcık vıcık terli iki elinizle pomadalı saçlarınızı, dövizlerinizi, ve memelerini metreslerinizin. İki bacağının ikisi de yerinde, Adnan

Bey, iki bacağınız taşır geniş kalçalarınızı, iki bacağınızla çıkarsınız huzuruna Eisenhower'in ve bütün kaygınız iki bacağınızın arkadan birleştiği yeri halkın tekmesinden korumaktır. Benim gözlerimin ikisi de yok. Benim ellerimin ikisi de yok. Benim bacaklarımın ikisi de yok. Ben yokum. Beni, üniversiteli yedek subayı, Kore'de harcadinız, Adnan Bey. Elleriniz itti beni ölüme vıcık vıcık terli tombul elleriniz. Gözlerinizin şöyle bir baktı arkadaşan ve ben al kan içinde ölürlen çığığımı duymamanız için kaçırdı sizi bacaklarınız arabanızı bindirip.

Ama peşinizdeyim, Adnan Bey, ölümler otomobilden hızlı gider, kör gözlerim, kopuk ellerim, kesik bacaklarımla peşinizdeyim. Diyetimi istiyorum, Adnan Bey, göze göz ele el, bacağı bacak, diyetimi istiyorum alacağım da.

Türkiye'yi ABD'nin çıkarları için savaşa sürükleyen o zaman ki zihniyet bu günde aynı. Kıbrıs'ta kaos yaratarak barış adına savaş çanlarını çalan zihniyet de aynı. Anlamsız savaşlarda emperyalistlerin uğruna yitirilen tüm dünya insanların diyetini almak ve emperyalizmi kendi korkunç karanlığına gömmek ve gerçek barışı ülkemize getirebilmek için BARIŞ UĞRUNA ÖLMELİ İNSAN.



## Bir müsibet bin nasihattan iyidir...

KSG Kıbrıs sorununun burjuva çerçevede çözümünün imkansızlığını siyasetinin temel taşı yapmış bir siyasi akımdır. Bu siyasetin ana hatları şunlardır:

1. Kıbrıs sorunu emperyalist barbarlar ile Kıbrıs halkı arasında bir sorundur. Kıbrıs'ın bu barbarlar tarafından kullanılması ve halkların düşmanları ve hatta bu düşmanlıklar sonucu her beş yılda bir çatıştıkları bir sistemle yönetilen bir Kıbrıs mı, yoksa, bir bütün olarak Kıbrıs halkı tarafından yönetilen, emperyalist egemenliğe son verilmiş bir Kıbrıs mı olacağı sorundur.

2. Emperyalist egemenlikten kurtulmuş bir Kıbrıs diyorsanız, politikalarınızı buna göre şekillendirmek durumundasınız.

Emperyalizmin ada üzerindeki hakimiyetini koruyacak, sağlamlaştırarak politikalara karşı durmak ve bunlara alternatif politikalar üretmek durumundasınız.

Ya emperyalizmin ada üzerindeki politikaları, ya da bu politikalara karşı anti-emperyalist politikalar. İkisi birden olmaz.

3. Biz, bu anlayışla, bağımsız bir Kıbrıs hedefleyen tüm güçlerin; Kıbrıs'lı Türk-Kıbrıslı Rum, Kıbrıs'lı-Türkiye'li, Yunanlı'lı ayrımı gözetmeden birleşmesinin, birlikte mücadeleye edecek temel bir strateji belirlemesinin Kıbrıs'ın kurtuluşu için zorunlu olduğunu söylüyoruz.

Bu çerçevede Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde, ayrıca Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'deki tüm anti-emperyalist, bağımsızlıkçı güçlere hem alenen hem de tek tek çağrı yaptık ve yapmaya devam ediyoruz.

Gelin güçlerimizi birleştirelim...

Bu çağrımıza İngiltere'den SLP (Sosyalist Emek Partisi) dışında ne Türkiye, ne Yunanistan ve ne de Kıbrıs'tan somut bir adım görebilmiş değiliz bugüne kadar.

Türkiye'deki bir dizi parti ve örgütle sıcak ilişkilerimiz yok değil. Ama bu yetmez diyoruz. Özellikle Türkiye ve Yunanistan'ın devrimci güçlerinin özel bir borcu var Kıbrıs'a. Bu borç geciktirilmeden ödenmeli; Kıbrıs bağlamında anti-emperyalist mücadelenin yükseltilmesi için sadece lafta değil, pratikte de adımlarını atmaya başlamalıdır...

4. Biz bu politikaları savunurken, Kıbrıs'ın KSG dışındaki örgüt ve partileri bölmesi bir politikanın bugün için mümkün olmadığını, bunun yerine BM çerçevesinde bir anlaşmanın öncelikle sağlanmasının ön koşul olduğunu, tüm enerjinin böyle bir anlaşmanın sağlanmasına harcanması gerektiğini savuna gelmişlerdir. Hala bugün aynı siyaseti savunmaktadır.

Nedir bu siyaset? Emperyalist güçlerin elinde bir oyuncak olan BM'in, ABD, İngiltere ve AB emperyalist devletlerinin ve Kıbrıs halkının başına binbir belayı sarmakta yıllarca pratik roller üstlenmiş Türk ve Yunan devletlerinin belirleyeceği bir siyaset...

Tüm bu tarafların pazarlıkları sonucu ortaya çıkacak bir anlaşmayı elde etme, daha doğrusu ne sonuca varılırsa (varabilirlerse tabii) onu kabullenme siyaseti...

Yani, bırakın belirleyici olmayı, etken bile olmama siyaseti...

Bu durumda KSG'nin bu siyasetin emperyalist sistem dışına çıkmayan, tersine emperyalist bir siyaset olduğunu söylemesinden tüm bu dostlarımızın niye bozulduğunu anlamak mümkün değil.

Yıllardır yürüttüğümüz mücadeleyle KSG dışındaki örgüt ve partilere bu yanlışlıklarını, bu temel hatalarını kavratmış değiliz.

Kıbrıs sorunu bağlamında KSG, maalesef her zaman yalnız kalmış ve hatta bu politikasıyla barışa değil, statükoya hizmet ettiği suçlamasına maruz kalmıştır.

KSG, diğer barış güçlerini anti-emperyalist politikalara kazanamamıştır ama, barış mücadelesinden hiçbir zaman uzak kalmamış, her türlü barış mücadelesinde yer almış, en az diğer parti ve örgütler kadar tüm gücünü seferber etmiştir. Barış düşmanlarının ve statükoyu korumaya çalışanların karşısında bir barış blokunun oluşturulması ve güçlenmesi için hiçbir özveriye kaçınmamıştır. Gerçekleşmesi bu şartlarda mümkün olmayan politik isteklerin altına, barış güçlerinin birliği uğruna imzasını koymuş, barış güçlerini tüm politik ayrılıklarına rağmen barış düşmanlarına karşı korumuş ve kollamıştır.

KSG, bu taktiksel tavizleri verirken tüm barış güçlerden üç temel isdekte bulunmuştur:

a) Barış yanlısı tüm güçleri içerecek bir cephe örgütlenmeli, farklılıklarına rağmen tüm güçlerin bu cephe içinde birliği ve birlikte mücadelesi kurumsallaştırılmalıdır.

b) Tüm örgütlerin siyasi bağımsızlığı korunmalı, farklılıkların özgürce ifade edilmesi engellenmemelidir.

c) Oluşturulacak bu cephenin, ulaşılabilecek bir barış anlaşmasının elde edilebilmesi için öncü rolü oynamasının gerekliliği kavranmalı, bir anlaşmanın mevcut politikalar ve politikacılarla (Denktaş'la) elde edilmesinin mümkün olmadığı kavranmalıdır.

Denktaş'ın Kıbrıs Türk halkını temsil etmediği tüm dünyaya deklere edilmelidir.

Temmuz 2002 tarihinde 41 örgütün biraraya gelerek oluşturulmaya başladığı bu cephe, aylarca isminin bile konmasına karşı çıkılarak kurumsallaştırılması engellenmiştir.

Hala bugün, Bu Memleket Bizim Platformu'nun bu halkın tek temsilcisi olduğunu dünyaya duyurma ve Denktaş'a alternatif oluşturma mücadelesi engellenmektedir.

Bakin Fatma Azgın 18 Aralık 2002 tarihli YeniDÜZEN

gazetesindeki 'Gün İşçi' adlı köşesinde ne diyor:

"Hem kaybettik hem kazandık.

Yüz senelik Denktaş'ı bilmiyormuş gibi, bir yıldır yaptığı reklam görüşmelerdeki tutumunu anlamamış gibi, Kopenhag zirvesinde anlaşma olacağına inandık ve herkesi de inandırdık.

Halkın düş kırıklığına çözüm istemeyenler değil (çünkü Denktaş ne zemin ne anlaşma, ne görüşme istemediğini açıkça söylemişti), bizim gibi çözüm taraftarları sebep oldu..

Ben kendi adıma özür diliyorum..

Son günlere kadar Denktaş ve TC derin devletinin asla anlaşma yapmayacağını bildiğim, hissettiğim halde, siyasi sülalemin beni 'umutsuz yazılar yazmakla' eleştirmesine katlanamadım. Ayrıca barış sülalesinin güçlü elemanlarının 'kesinleşecek çözüm olacak' demelerinden kuşkulandım; bunların bir bildiği vardır diyerek barış gazı vermeye başladım..

Bu deneyimden sonra, ÇÖZÜMSÜZ takımının 28 Şubat'ta anlaşma imzalayacağına çözüm bulacağına kimse bizi biz de kimseyi inandıramaz.

Artık, halka sade bir umut verme yerine tedbirli ve alert vaziyete gelmelerini sağlamak daha akılcıdır sanırım...

(...)

Bundan sonra

Çözüm isteyen halk, 28 Şubat'a kadar bir anlaşma için herşeyini ortaya koymalı: anlaşma taraftarı tüm dış dinamiklerle koalisyon kurulmalı: Kıbrıs ve Türkiye'deki ÇÖZÜMSÜZ takımla ilişkiler kesilmeli ve onlarla asla çözüm olamayacağı olsa bile yaşatılmayacağı gerçeği unutulmamalıdır."

Fatma Azgın "ben kendi adıma özür diliyorum..." diyor. Ne için? "Denktaş ve TC derin devletinin asla anlaşma yapmayacağını bildiğim, hissettiğim halde, siyasi sülalemin beni 'umutsuz yazılar yazmakla' eleştirmesine katlanamadım."

Fatma Azgın'ın hatası bireysel bir hata değildir, "siyasi sülalemin" dediği CTP ve YeniDÜZEN'in hatasıdır.

Fatma Azgın'ın hatasını anlamış ve şu sonuca varmıştır:

"Çözüm isteyen halk, 28 Şubat'a kadar bir anlaşma için herşeyini ortaya koymalı: anlaşma taraftarı tüm dış dinamiklerle koalisyon kurulmalı: Kıbrıs ve Türkiye'deki ÇÖZÜMSÜZ takımla ilişkiler kesilmeli ve onlarla asla çözüm olamayacağı olsa bile yaşatılmayacağı gerçeği unutulmamalıdır."

Fatma azgın, somut olarak "çözümsüz takım" dediği "Denktaş-TC derin devletiyle" tüm bağlar koparılmalı derken, bu güçlerin halkı temsil etmediğini vurguluyor.

Bu tespit zaten sokaklarda çınlamaktadır son bir haftadır. Kitleler "hain Denktaş!", "Denktaş halkı temsil edemez!" şiarlarıyla Kuzey Kıbrıs sokaklarını bir haftadır çınlatmaktadır.

DENKTAŞ TEMSİL ETMİYORSA BU HALKI KİM TEMSİL ETMİYOR?

"Denktaş halkı temsil etmiyor" demek yeterli değildir.

Herşeyden önce, Denktaş "çözümsüzlük" çözümüdür politikasının, Kıbrıs'ın kuzeyinin TC tarafından ilhak edilmesi politikasının öncüsüdür, ama yalnız değildir. O, TC devletinin gerçek hakimi olan asker sivil bürokrasisinin, mafyalaşmış tüm kurum ve kuruluşlarının ve Kıbrıs'ın kuzeyindeki uzantısı hak yiyicilerin görünürdeki temsilcisidir.

Bu bağlamda sorun basitçe sadece Denktaş sorunu değildir. Denktaş'ın kişisel olarak devre dışı bırakılması sorunumuzu çözmek için yeterli değildir. Asıl olan Denktaş'ın temsil ettiği politikaların ve bu politikaların ardındaki güçlerin devre dışı bırakılmasıdır.

Bu nasıl başarılacak?

KSG, uzun zamandır, sol güçlerin bu politikalar karşısına tek yumruk olarak çıkmasını savunmakta, seçimlere tek adayla girilmesini önermektedir.

Bu şimdiki dek, defalarca, anlaşılmaz gerekçelerle engellenmiş, dolaylı olarak Denktaş'ın hakimiyeti devam ettirilmiştir.

Artık yeter! Halk Denktaş'la imkansız olduğunu acı deneyimleriyle kavramış ve kararını vermiştir.

Denktaş bu halkın temsilcisi değilse, o zaman bu halkı kim temsil edecek?

Bu soruya somut bir cevap vermemek, KKTC meclisinden Denktaş'a alternatif çıkarmaya çalışmak abesle iştiğaldir.

DENKTAŞ'IN MECLİSİNDEN DENKTAŞ'A ALTERNATİF ÇIKARILAMAZ!

Bu meclisten çıksa çıksa halkın gözünü boyayacak, gerçekte Denktaş'ın çözümsüzlük politikalarını kamufle edecek bir "alternatif" çıkar...

Halkı oyalamaktan vaz geçelim...

Halkımızın tek temsilcisi vardır:

BU MEMLEKET BİZİM PLATFORMU!

BMBP kendi temsilci heyetini hiç vakit geçirmeden belirlemeli ve tüm dünyaya duyurmalıdır. Halkın iktidar yapılması için gerekli politikaları belirleyip gerekli adımları atmaya başlamalıdır.

Görelim bakalım BM, ABD ve AB gerçekten çözüm istiyor mu?

İstiyorlarsa BMBP'nin belirleyeceği temsilci komiteyi tanımalı, derhal muhatap alıp görüşmeler başlamalıdır.

BMBP içinde yer alan beş partiye büyük görev düşmektedir. Derhal birer temsilci belirleyip BARIŞ KOMİTESİ'nin oluşturulmasının önünü açmalıdır.

28 Şubat sonrası bir kez daha halktan "özür dilemek" istemeyenler göreve!

28 Şubat'tan sonra özürünüz hiçbir işe yaramayacaktır.

### Londra Mektubu

## ULUSLAR, BİREYLER VE BURJUVA AHLAK



Burjuvaların yönettiği toplumlarda özel mülkiyet için, fabrikaların, bankaların, toprakların sahipliği için insanların katli dahil herşey mübahtır. Bu anlayış, burjuva toplumun yöneticisi olarak burjuvazinin ahlak ve kültürünü oluşturur. Bu meyanda burjuva toplumlarda yaygın ahlak anlayışı da bu özel mülkiyet anlayışı üzerinde yükselir. Bu da ülkelerde burjuva milliyetçiliğinin, diğer ulusları hor gören, "kendi ulusunun" çıkarları için diğerlerini aşağılayan, onları "kendi ulusuna" düşman gören anlayışın yaygınlığı demektir. Bu burjuva ahlak, daha doğrusu ahlaksızlık, emperyalizm döneminde tam bir milletler düşmanlığına dönüşmüştür.

Burjuvalar, en yoksullarından tutunuz en zenginlerine, kendi ülkelerinde yoksulluğu yok edemediler ve edemezler. Kendi ülkelerinde, kendi yoksullarına karşı ahlaksızca üstten bakmaları, onları hakir görmeleri, kendi sorumlulukları olan bu yoksulluğun suçunu yoksullara yüklemeyi meslek edinmek, bu ahlaksızlığı ülkelerinde ahlak anlayışı olarak yaymak onların temel özelliğidir. Bunu her yerde görebilirsiniz. Bu ahlaksızlık diğer uluslar söz konusu olduğunda, hele hele diğer uluslardan yoksullar sözkonusu olduğunda aşırı uçlara ulaşır. Bunu da her yerde görebilirsiniz.

Böylesi ahlaksızlar, insanlık düşmanlığı, ahlak kurallarının temeli olan burjuvaların dünyasında uluslar arasındaki sorunlara çözüm aramanın, ulusların, ülkelerin bağımsız özgür gelişmelerine, onların demokratik bir ortamda ve birbirleriyle dayanışma içinde gelişip yeşermelerine imkan yoktur. Gücsüz uluslar ezilmekte, güçlüler tarafından ezilmekte, gücsüz ulusların yoksulları ise açlıktan ölmekte, en basit hastalıklar yüzünden ölmekte, savaşlarda bombalarla öldürülmektedir. Sağ kalanlar da, kadın ise fuhuş evlerinde köleler gibi alınıp satılmaktadır. Kız ve erkek çocuklar da...

Bireylerin batılı burjuvaların kurdukları düzenlerde özgürlük sahibi olduğunu, bireysel olarak özgür gelişme imkanına kavuştuğunu iddia eden hayvanlar, hayvan oğlu hayvanlar, işte tam da bu dünyayı yöneten burjuvalar gibi düşünen, burjuvalaşmış ve hayvanlaşmış mahlukatlardır. Onlar için her yıl burjuvazinin yarattığı bu dünyada açlıktan, hastalıktan, savaştan ölen 40 milyon insan birey değildir. Onlar için emperyalist metropollerde bile, o dünyanın kanını emerek oluşturulan bolluk içinde bile yoksullukta yaşayan milyonlar, yeteneklerine hayat verme imkanına kavuşamayan milyonlar insan değil, birey değildir. Birey demek ki olsa olsa bu pis, hayvan burjuvalar ve onların hayvanlıklarında bireyin özgür gelişmesini gören ve gösteren onların burjuva yardakçısı kaleşörleri ve profesörleridir. Milyonlar ve milyarlar, her gün aç kalan 1 milyar insan birey değildir. Hakir görülecek mahluklardır. Köle olarak fuhuş evlerine tıklıp kullanılacak mahluklardır. Birey olabilmek için, bunlar gibi hayvanlığı haklılaştıran bir hayvan oğlu hayvan olmak lazımdır!

Burjuvaların, 21. Yüzyıldaki hayvanlıklarının en basit ispatı onların sinemalarından eksik olmayan filmlerindeki kahramanlarında rahatça görülür. Televizyon serilerindeki kahramanlarında görülebilir. Bu kahramanlar insan canına değer vermeyen, insan öldürmeyi iyi bilen, insan dövmeyi iyi bilen asker, polis ve mafya elemanıdır. Bireylerdir. İşte bireyler böyle bireylerse kahraman olurlar bu dünyada. İşçi isen, emeğinle insanları doyuran işçi ve köylü isen kahraman olamazsın. Onları, işçileri köylüleri, ve onları savunan komünistleri dünyanın esas kahramanları olarak gören bir mantığa sahip isen, öylesi filmler yapmaya kalkarsan, can sıkıcı bir adamsındır. Burjuvalar hayvan oğlu hayvandırlar. Bireylerin potansiyellerini geliştirmek değil, o potansiyeli çar çur etmekten başka bir yetenek sahibi değildirlere. Katildirler. Onların dünyasında birey ve bireyin özgür gelişmesine saygı keşfedenler burjuva hayvanlardırlar! Aşağılık bireylerdirler!

Onların dünyasında uluslara

saygı keşfedenler aynı

tür aşağılık burjuva tipleridirler!



## Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik...Gençlik

## Soru

Burjuva demokrasisi fikir özgürlüğü isterse bizim solcular ne ister?  
Çözüm ve AB diktatörlüğü üzerine!

## Polemik

Fransa'nın çıkarları yüzünden Afrika'da açlıktan ölen insanları düşünüyorum. Gözlerim kapanmıyor yoldaşlar... AB üyeliği için açlık çekenlere de hiç bakamıyorsam, bu benim suçum değil...

## Universite Günlüğü

Hava karanlık...  
12 Aralıkta çok umut bağladık gibi görünüyor... sorun ne kadar ders çıkardığımız, ve ne yapılması sorusunu nasıl cevapladığımızdır... birlik mücadele dayanışma sloganı AB için de geçerli mi? Yoksa artık suyu mu çıktı...

Hazırlayan: Evren Maner

## Ortadoğuda emperyalist bir savaş'tan Kopenhag'a dünya da son durum

KSG gençlik olarak NTV'de Yakın Plan programında yer alan ünlü entelektüel yazarlar Chomsky, Tank Ali, Gilbert Achcar'ın görüşlerine bu ay gazetemizde yer vermenin faydalı olacağı bilincinde programın kısa bir metnini yayımlıyoruz.

**-Avrupa Birliği, Türkiye'nin erken kabul edilmesi için baskı yapan Amerika'yı tersledi. Bundan yola çıkarak, ABD ile Avrupa Birliği gibi iki büyük güç arasındaki mesafeden, belki de bir rekabetten söz etmek mümkün olabilir mi?**

Tarik Ali: Avrupa Birliği ile ABD arasındaki fikir ayrılığının ziyade, Avrupa Birliği içindeki büyük ülkelerle ABD arasında bir ayrılıktan söz edilebilir. Bu ülkeler savaşa karşı. Büyük bir risk olduğunu düşünüyorlar. O ülkelerin savaşa karşı olan büyük nüfuslarından söz edebiliriz. Almanya'da nüfusun yüzde 70'i Irak'ta bir savaşa karşı.

İtalya'da yüzde 50'nin üzerinde. İngiltere'de yüzde 50'nin üzerinde. Savaş karşıtlığı felsefesinin tarihinde böyle bir şey yok. İnsanlar savaştan uzak duruyordu. Sonra ortaya ABD çıktı. Türkiye'yi savaştan uzak tutmak istediği için ödüllendirmek istedi. Avrupa Birliği üyeliğini kolay elde etmenizi sağlayacağız, dediler. Avrupalılar bunu kısmen kullandı. Türkiye'yi zaten istemiyorlar. Ama bunu bahane ederek, biraz daha bekle, dediler. Bunu sonra tartışacağız. ABD hangi aşamada kimi kabul edeceğimizi söyleyemez. Bunu sonra düşüneceğiz. Türkiye'deki bazı insanlar, Irak'ta bir savaşa destek verilirse Avrupa Birliği'ne daha çabuk girilebileceğini sanıyor, ama bu doğru değil. Çok daha fazlasını yapmaları gerek.

**- Pekâlâ. Daha geniş bir perspektiften baktığımızda, iki güç arasındaki soruna dönersek, Avrupa Birliği ne yapmaya çalışıyor? Bir taraftan demokrasi ve barışçılık gibi değerlere sahip, diğer taraftan da eskisinden farklı bir yoldaymış gibi görünmeye çalışıyor.**

Gilbert Achcar: Doğrusunu isterseniz, ben ABD ile Avrupa Birliği arasında temelde bir ayrılık olduğunu inanmıyorum. Avrupa Birliği, İkinci Dünya Savaşı'ndan beri ABD'nin politikalarını sürdürmesinde bir araç olmayı kabul ediyor. Bu durum hâlâ devam ediyor. Örneğin NATO'nun kapsamının soğuk savaştan sonra daraltılmadığını, hatta genişletildiğini görüyoruz. ABD'nin müdahaleleri sırasında bu güçlerden yardım aldığını, bunu bir yardım aracı olarak gördüğünü biliyoruz. Son anlaşmazlık Alman

ve Fransız hükümet sözcüleri tarafından dile getirildi. Almanya'nın tepkisi Tank Ali'nin de az önce belirttiği gibi Alman halkının müthiş tepkisi sayesinde ifade edilebilmiştir. Dünyanın en barışçı tepkilerinden biriydi. Fırsatçı bir anlayışla yapılmış, gizli çıkarlara yönelik bir savaş olacaktı. Çok tartışmalı bir konu ve durumun böyle olduğunu biliyoruz, çünkü Schroeder'in tekrar seçildikten sonra savaşa çok da fazla tepki göstermediğini görüyoruz. İkinci olarak, Almanya, Irak'ta yapılması muhtemel savaşta taraf olacak. En azından ABD'nin savaşta kullanacağı NATO güçleri arasında askerleri olacak. Fransa konusunda gelince, yine Jacques Chirac ile George W. Bush arasında felsefi bir anlaşmazlık olduğunu sanmıyorum. Mesele çıkar çatışmasıdır. Fransız hükümeti, şimdiki Irak hükümeti ile çok önemli anlaşmalar yaptı. Irak'ta bir rejim değişikliği yaşanmasını istemiyor. Birleşmiş Milletler ambargosunun kaldırılmasını istiyorlar ama rejimin kalması gerekiyor çünkü o rejimle yaptıkları anlaşmalar var. Sorun bu. Bu, Fransa'nın savaşa neden karşı olduğunu

açıklıyor. 1990-91'de olduğu gibi, baskı altında kalınca taraf değiştiriyorlar. Çünkü Amerika, bu savaşı yapacağını söylüyor. Pastadan dilim istiyorsanız, savaşa katılacaksınız, diyor.

Noam Chomsky: Kısa vadeli bir bakışla, konuşulanlara katılıyorum. Ancak uzun vadede, hatta daha öncesine baktığımızda, ABD ile Avrupa Birliği arasında potansiyel bazı sorunlar vardı. Avrupa Birliği'nin, dış politikada ABD'den bağımsız bir yön çizip çizmeyeceği tartışma konusuydu. ABD bunu çok önemsiyordu. 1940'li yılların sonlarında Avrupa Birliği içinde ABD'ye tabi olmak isteyen bir kitle vardı ve sonunda bu kitle kazandı. Ancak kalıcı olmadı. Avrupa'nın çıkarları farklı. Potansiyel olarak, Avrupa Birliği'nin dış politikada, ABD'ninki gibi bir gücü var. Ekonomisi iyi, nüfusu birçok açıdan daha gelişmiş, eğitilmiş bir nüfusa var. Silahları dışında, ABD gibi bir güç. Silahlar da zaten tek kıtas değil. Tıpkı Asya gibi farklı yönleri gidilebilirler. Japonya ve Orta Asya gibi. ABD bunu kesinlikle istemiyor. Bunu engellemek için sürekli olarak müdahale ediyor. ABD'nin Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesini desteklemesinin sebeplerinden biri de, sözünü ettiğim şey. Savaş için ödüllendirmek. Ama bunu istemelerinin bir nedeni daha var. Türkiye'nin ABD'nin Truva Atı olmasını bekliyorlar. Avrupa Birliği içerisinde Amerika'nın çıkarlarını desteklemesini. Amerika, Doğu Avrupa ülkelerinin birliğe alınmasını da aynı sebeple desteklemiştir. Birliğin, Alman çıkarlarına yönelik, bağımsız bir yön çizmesini önlemeye çalışıyor. Bu çok uzun zamandır geçerli bir durum. Türkiye'nin bu şartlar altında birliğe girmesi bir felaket olur. Avrupa Birliği'ne girecekse bunu kendi çıkarları, genel çıkarları için yapmalı. ABD'nin casusu gibi davranmamalı.

**- Bay Achcar, Barbarlıkların Çatışması isimli kitabınızda "Amerika'nın 11 Eylül saldırılarının kurbanları için dünya çapında anma programları yaptığını, ama Serebrenidza katliamı kurbanları için 1 dakikalık saygı duruşunu bile yapmadığını yazmışsınız. Bunu biraz açar mısınız?**

Achcar: Bu örneği, Avrupa ile ilgili bir örnek olarak vermiştim aslında. Emperyalist kölelik düzeni ile ilgili bir örnek. Kitabımda bu durumu 'narsist merhameti' olarak adlandırdım. Batı Avrupalılar, kendilerini özdeşleştirebilecekleri kurbanlar karşısında daha yoğun duygular yaşıyorlar. Sadece şunu düşünün: Her gün Afrika'da AIDS'ten ölen insanların sayısı, 11 Eylül saldırılarında ölenlerin iki katına ulaşıyor. Bu benzetmeyi farklı küresel sorunlarla ve hastalıklarla da yapabilirsiniz. Ama batı dünyasının umurunda değil. Bu mantığın arkasında skandala imkân veren bir yaklaşım var. 11 Eylül'ün ilk yıldönümünde bunu hepimiz gördük. Ben Fransa'daydım ve bütün medya organları arasında 11 Eylül hakkında kim daha çok şey yapacak diye bir yarış vardı. Tam 24 saat! Bütün gün böyleydi.

**-Peki, tarihte bu kadar büyük bir savaş karşıtlığı görmediğinizi söylediniz. Öyleyse insanlar örneğin Iraklılara kendilerini nasıl yakın hissetmeye başladılar. Nasıl oldu bu?**

Chomsky: Sadece ABD hakkında konuşabilirim. ABD'de son 40 yıldır gaddarlığa ve saldırganlığa karşı, giderek artan bir muhalefet var. Hükümet bunu biliyor. İlk Bush hükümeti 1989'da kurulduğunda, her yeni hükümetin eline dünya siyasetiyle ilgili istihbarat bilgileri verilir. Bunlar 40 yıl sonra devlet sırrı kap-

samından çıkarılır. Bu defa bu bilgilerin bir kısmı basına sızdırıldı. Pentagon'daki bazıları bundan rahatsız olmuştular. Bölümde kabaca şöyle yazıyordu: Zayıf bir ülke ile karşılaşmamız durumunda, yani savaşabileceğimiz herhangi bir ülke ile karşı karşıya gelmemiz durumunda, onları kararlı ve acil bir şekilde yok etmek zorundayız. Aksi halde siyasi destek azalır yok olur. Gaddarlığa ve saldırganlığa imkân veren ortam ortadan kalkar. Kennedy, Güney Vietnam'ı bombalamaya başladığında, milyonlarca insanı toplama kamplarına yolladı ve kimyasal savaş yürüttü ama onu protesto eden kimse olmadı. Ne ABD içinde, ne de Avrupa'da vardı. Batı'nın siyahılara karşı tavır da bu şekildeydi. Umursamadılar. Ama bu durum yıllar içinde değişti. Ülkeler daha uygar hale geldi. İnsanlar saldırganlığı ve gaddarlığı kabul etmiyor. Ondan sonraki her müdahalede bu modeli takip ettiler. Önce insanları korkutmak için, onları yok etmek üzere olan bir canavar imajını yaratmak zorundasınız. Sonra çabucak o canavarı yok edeceksiniz. Canavar çok uzun süre yaşamamalı. Bu durumda insanlar unutup, Afganistan'da olanları unuttular bile. Kimse ne olduğunu hatırlamıyor. Sonra bir sonrakine geçtiler. Artık sadece bu şekilde savaşabilirler ve bunu biliyorlar.

**- Peki... "Terörizm karşı savaş"ı nasıl yorumluyorsunuz? Kısacası... nedir bu?**

T. Ali: Savaş... artık komediye dönüştü. Teröre karşı verilen savaş, Bush yönetimi ve mütefikleri tarafından, onlara direnen herkesi ezme için bir mazeret olarak kullanıldı. Filistinlilerle mücadele eden Ariel Şaron'un terörle savaştığı söylendi. Moskova'daki General Putin, herkesin inanabileceğinden çok daha fazla Çeçen öldürdü. 20 bin insan öldü. Grozni şehri yerle bir edildi. Hastahaneler, okullar yıkıldı. Miloseviç'in Kosova'da yapabileceğinden çok daha fazla. Teröre karşı verilen savaşta bu çifte standart öyle alevi ki insanlar bu yalanlardan bıktı. Artık onlara inanmıyor. Daha savaş patlak vermeden savaş karşıtları toplanmaya başladı, çünkü insanlar savaşın temel mantığına karşı çıkıyor. Batı'nın bu savaş için öne sürdüğü sebeplerin yalan olduğunu biliyorlar. İnsanlar bunları görmeye başladılar. Artık inanmıyorlar. Sebebin petrol olduğunu, Ortadoğu'yu tekrar şekillendirmek olduğunu biliyorlar. Kitle imha silahlarına inanmıyorlar çünkü... Avrupa ve ABD halkını kanatlı melek gibi görüyorlar. İnsanları yalanla besleyen ve onları kabul ettiren küçük melekler gibi. Ama insanlar direnmeye başladı. Soğuk savaştan sonra üç savaş yaşadık. Bence Irak'taki savaş önemli. Ortadoğu'da olacakları sonuçları şimdiden belli değil. Karmaşa olacak ama Avrupa'da daha büyük bir muhalefet yaratacak. Avrupa'da halkın isteklerine cevap vermeyen hükümetler olduğu sürece, her şey mümkün.

Chomsky: Ekleyebileceğim tek şey, bu insanların terörle savaşı 11 Eylül'de ilan etmiş olmadıkları. 20 yıl önce ilan ettiler. Aynı insanlar. Şu anda Washington'da olan insanlar, Reagan hükümeti döneminde de oradaydılar ve yaptıkları ilk şey teröre karşı savaş açmaktı. Terörle mücadelenin Amerika'nın dış politikasının merkezinde olacağını söylediler. Özellikle de Orta Amerika'da ve Ortadoğu'da. Bütün bu insanlar tekrar görev başında. Aynı söylem. Uygarlığın dejenerer temsilcileri savaşı salgın gibi yayıyor. Barbalığa dönüş yaşanıyor.

or. 80'li yıllarda terörle savaşlarında başarılı oldular. Orta Amerika'da arkalarında bir kaç yüz bin ceset bıraktılar. Ortadoğu'da yıkıma ve felaketlere yol açtılar. Güney Afrika'da mütefiklerine destek vermek uğruna o bölgedeki savaşlarda 1,5 milyon insanı daha öldürdüler. Terörle mücadeleleri böyleydi. Dünyanın dört bir yanındaki katliam gibi müdahaleler için bir mazeret. Terörle aynı savaşı yapan aynı insanlar, aynı sonuca yol açacaklar.

**- ABD'nin bu tavır nerede sona erecek? Örneğin siz, bunun emperyalizm olduğunu ama Amerika'nın adını bu şekilde telaffuz etmediğini söylüyorsunuz. Yine de açık bir şekilde "bunun böyle olmasını istiyorum, böyle yapacağım" diyor. Sonu ne olacak?**

T. Ali: Sonuçta ABD dünyanın tek imparatorluğu. Tarihte ilk kez dünya üzerinde başka hiç bir imparatorluk yokken, tek bir imparatorluk yaşıyor. İstediklerini yapıyorlar. Bush'un etrafındaki insanlar kendilerini Roma'ya karşılaşıyor. Oysa tarihte Roma'nın hiç olmadığı kadar güçlü bir konumdadılar. "Evet, imparatorluğumuz, neden böyle davranmayacakmışız? Bir ülke yaptıklarımızı kabul etmezse gidip haddini bildiririz" diyebiliyorlar. California'da Cumhuriyetçi Partinin sticker'larında "Tekmele kiçini, al petrolünü" yazıyor. Son derece dürüst ve açık sözlü davranıyorlar. Savaşın gerçek sebebinin açıklıyorlar. Sebep enerji ve petrol. Ancak ABD, rakipsiz olduğunu hissediyor.

**- Emmanuel Wallerstein örneğin Amerikan imparatorluğunun çökmekte olduğunu söylüyor. Kapitalizmin ilk gerçek krizini yaşadığını ifade ediyor. Bu görüşe katılıyor musunuz?**

Chomsky: Sürekli bir kriz var. Kriz her zaman devam ediyor. Şu anda çok ciddi bir kriz var. Nereye varacağını, kaldırıp kaldıramayacağımızı bilmiyoruz. Temel faktör halkların neler yapacağı. Bunu tahmin edemiyoruz ve bir şeyler yapılması gerekiyor. 40 yıl önce bir savaş karşıtlığı hareketini tahmin edemediniz. Mümkün görünmezdi.

Feminist bir hareketi, çevreci bir hareketi bekleyebilirsiniz. Bunları beklemeyizdir. Çağdaş küresel adalet hareketi, küreselleşmenin anlamsızlığını ifade ediyor. Bunu kim tahmin edebilir? Dünya tarihinde böyle bir şey yok. Büyük, güçlü, uluslararası bir hareket ve büyük bir etkisi olacak. İktidardaki insanlar, orada tutunmalarının ne kadar zor olduğunu biliyor. Örneğin, Dünya Ekonomik Forumu bu konuda çok endişeli. Bunun var olduğunu, büyük bir tehdit olduğunu biliyorlar. Bu tepkiyi yumuşatmak için bizleri aralarına çekmeye çalışıyorlar. Bize Dünya Bankası'nın uluslararası konferanslarına katılım davetiyeleri yollamalarının anlamı bu. Sisteme zarar verecek kuvvetli bir tepkiyi, bizim gibi insanların aralarına alarak yumuşatmaya çalışıyorlar.

Achcar: Evet. ABD'nin çökeceği teorisi, geride bıraktığımız 30-40 yıl içinde pek çok kez tekrarlandı. 70'li ve 80'li yıllarda çok güçlüydü. Reagan, Amerika'nın çöküşünü tersine çevirecek bir programı olduğu için başa geldi. O dönemdeki çöküş de çok büyüktü. Ancak çöküş teorisini destekleyenlerin unuttuğu bir şey var. ABD, tehditle karşı karşıya kaldığı her seferinde askeri ve siyasi gücünü kullanarak yeni konumlar alıyor. Bu Reagan döneminde çok belirgindi. Dünya hükümdarlığı konusunda ülkesini istediği konuma getirdi. Bush



## Ortadoğuda emperyalist bir savaş'tan Kopenhag'a dünya da son durum

yönetiminin tavrında, soğuk savaş sonrasında yakalanmış olan üstünlüğü korumak ve geliştirmek olduğunu ve bu yönde bir gidiş olduğunu görüyoruz. Bu Amerikan dış siyasetinin önceliği olmuştur. ABD bu üstünlüğü bütün diğer alanlarda tekrarlamak istiyor. Askeri ve siyasi üstünlükle ilgili olan her alanda.

T. Ali: Ekleme istediğim şeydu. Amerikan imparatorluğunun gücünün altında, gerçek demokrasiyi küçümsemesi yatıyor. Sadece ABD'de değil, bütün dünyada böyle. Çünkü o ülkelerde hükümetlerinin ABD'nin egemenliği altına girmesine karşı çıkan kitleler oluşmaya başlayınca, kitlelerin oy ve ifade özgürlüklerini kısıtlamak zorunda kaldılar. İnsanlar şu aşamada oy vermeye hiç gitmeyerek bu tepkilerini gösteriyorlar. Batı Avrupa'da bile oy verme oranı her seçimde düşmeye başladı. Çünkü alternatifleri olmadığını görüyorlar. Eskisinden çok daha demokratik bir ülke olmaya başlayan Türkiye'de... -çünkü ordu tarafından yönetildiğini bildiğimiz bir ülke bu. Uzun zamandır böyle- ... bununla yüzleşme şansını yakaladı. Tam da demokratik olmaya çalıştığı bir dönemde Amerika bu ülkeyi savaşa sokmaya çalışıyor. Muhtemelen toplumun bazı kesimlerinin tepkisiyle karşılaşacak. Ya sonra? Ya halk savaşa karşı çıkar ve hükümet de savaşı istemezse? Ordu devreye girecek. İmparatorluğun sürdürmeye çalıştığı bu durum, doğrudan doğruya demokrasiyi yok saymak ile bağlantılı. Örneğin, Afganistan'a demokrasi gelecek dendi, ne olduğunu görüyorsunuz. İşgal ettikleri bütün ülkelerdeki gibi. Türkiye ve Türk düşünürleri bunu çok dikkatli değerlendirmeli. Kendi geleceklerini belirlemeliler. Soğuk savaş döneminden beri Amerika güdümlü bir ülkede yaşıyorsunuz. Bu sonuza dek devam mı edecek?

- Evet, ama şöyle söyleyenler de var. "Elimiz kolumuz bağlı. Paraya ihtiyacımız var." Bu tür söylemler oluyor.

N. Chomsky: Paraya ihtiyacımız olduğu doğru. Bu Amerikan Hazine Bakanlığı'nın dikte ettiği politikalar yüzünden Türkiye, Brezilya ve benzeri ülkeler artık Hazine Bakanlığı'nın kontrolüne girmiş durumda. Bu politikaları sürdürmek zorunda değilsiniz.

T. Ali: Biliyorsunuz, hayat kadınları bile böyle söylüyor. Paraya ihtiyaçları olduğu için çalıştıklarını söylüyorlar. Bu bireysel bir ölçekte iken insan anlayış gösterebiliyor. Ancak bir devlet bu şekilde davranmaya başlayınca, ne oluyor, yanlış olan ne, diye sormak gerekiyor.

- Son sorumu her üçünüze de sormak istiyorum. Yakın gelecekte umutsuz olduğunuza dair bir duyguya kapıldım. Bu emperyalist düşüncenin devam edeceğini ve bütün dünyayı kapsayacağını düşünerek geleceği nasıl görüyorsunuz? Aynı zamanda, bir karşıt gücün oluştuğunu söylüyorsunuz. Sizce çıkış nerede?

T. Ali: Bence yeterli olmasa da emperyalizme karşı bir direniş var. Henüz devletler bu direnişe katılabilmemiş değil. Vietnamlıların ABD'ne direndiği şekilde bir direniş yok. Devlet kademesinde değil. Şu anda böyle bir devlet bulunmuyor. Gelecekte, belki 15-20 yıl içinde böyle bir devlet çıkacak, bilmiyoruz. Ancak bunu kendi çıkarları için yapıyor olacaklar. Bir şey daha var. Bu yeni bir şey. Dünyanın farklı bölgelerinde bu imparatorluğa direnmek isteyen büyük ve önemli bir kitle var. Bu çok olumlu. Yeterli olacağını, kazanabileceklerini söylemiyorum. Ancak var olmaları bile özellikle Kuzey Amerika ve Batı Avrupa'da emperyalizme kısmen ayak bağı oluyor. Bu da bir umut işaretidir. Her şeyin harika olacağını, büyük zaferler kazanacağımızı söyleyecek değiliz. Ancak yaptıkları şeyin aşığından herhangi bir direniş gelmeden devam edebileceğini de söyleyemeyiz. Direniş bu şekilde devam ederse önünde sonunda bazı etkileri olacak.

N. Chomsky: Katılıyorum. Geride bıraktığımız yıllarda bu konuda yaşanan gelişmeler çok olumlu. ABD'de direniş gösterileri önceki dönemle kıyaslanamayacak kadar büyük ve etkili. ABD'de sadece bu konuda değil, bütün konularda hükümetin politikalarına karşı çıkan büyük bir topluluk var. Devletler bunun için sürekli olarak halklarını korkutmaya çalışıyor. Artık insanları sadece korkutarak kontrol debiliyorlar. Direnişi kıranın tek yolu bu. ABD'de oy oranlarındaki düşüş artık bir komediye dönüştü. Son seçimden önce, 2000'deki seçimde... nüfusun yüzde 75'i, olan biteni büyük bir maskaralık olarak nitelendirirdi. O gün yapacak hiçbir şeyi olmayanlar oy verdi. Bunlar, politikalara karşı çok güçlü bir direniş olduğunu gösteriyor. Uluslararası ekonomik politikalara, NAFTA'ya, serbest ticaret anlaşmalarına. Toplumda güçlü bir direniş var. Baştan beri vardı. Bu nedenle seçim döneminde böyle şeyler konuşulmadı. Şimdi mesele bu direnişlerin organize edilmesi ve değişikliklere yol açabilecek şekilde güçlendirilmesi. O aşamadan sonra ne kadar başarılı olabileceğine dair ise bir şey söyleyemem.

Achcar: ABD'nin askeri alandaki üstünlüğü öyle bir aşamaya geldi ki... şiddete başvuran bütün çözümler başarısızlığa mahkum oldu. Terörizm gibi güç dengesizliğinin olduğu durumlarda bile böyle. 11 Eylül'ün George W. Bush için büyük bir fırsat olduğunu gördük. Onun için daha güzel bir şey olamazdı. Çünkü bundan sonuna kadar faydalandı. Bu imparatorluğa karşı savaş verebilecek tek asimetrik güç, popüler, demokratik, toplumsal bir direniştir. Bu anlamda, bugün 5 yıl öncesine göre çok daha iyimser olabiliriz. Özellikle genç nesil arasında yeni liberal küreselleşmeye ve savaşa karşı çıkan radikal güçlerin sayısındaki artış olağanüstü boyutlardadır. Bu gelecek için çok umutlu bir gelişme.

## Parka

### ÇÖZEMEZLER DEDİK, ÇÖZEMEDİLER...

Geçenlerde yolda yürürken, farklı bir "sol" yapıdan bir arkadaşına rastladım. Önce uzaktan selamlaştık. Tam selamımı verdim, geçiyordum ki, karşı kaldırımdan hızlı adımlarla yanıma geldi. Ellerimiz soğuktan buz gibiydi. Tokalaştık.

- İşin yoksa, gel birer kahve içelim, dedi.

O soğukta, sıcak bir mekanda, sıcak bir kahve, gerçekten çok iyi giderdi. Hem de bu büyük "solcu" arkadaşım... Neler düşünüyor, neler hissediyor, neler yapmak istiyordu, bilmek istiyordum.

Önerisini kabul ettim. Bir cafeye oturduk. Klasik hal-hatır sorma merasiminden sonra, her zaman olduğu gibi sıra, Kıbrıs Sorunu'na geldi.

Yine sert bir tartışma beni bekliyor diye düşündüm. Arkadaşım:

- Kuşulu Park'ta yapılan son miting güzeldi, değil? diye sordu.

- Coşkulu, öfkeli kitle güzeldi. Gençlik de hareket getirdi insanlara. Ama benim aklıma bir şey takıldı, dedim.

- Nedir? diye sordu.

- Gündoğdu Marşını bilirsin. O marşın sonu, "Halk savaşını vereceğiz emperyalizme karşı" şeklinde biter. İnsanlar, mitingde o marşı söylediler. Ama peşine de "İnadına AB!" diye slogan attılar. Bu nasıl bir çelişkidir? dedim gülümseyerek.

Arkadaşım bana şöyle bir baktı. O da ne!? Hiçbir şey söylemedi. Bağırma. Her zamanki gibi, "Fosilsin sen!, Sen hala 1917'desin, yıl 2002!" de demedi. Neler oluyordu?

Yavaş yavaş, üzgün bir sesle, adeta fısıldadı:

-O kadar bağırдық, çağırдық, yine anlaşamadılar, dedi.

Sadece gülümseyebildim. Fazla bir şey söylememe hiç gerek yoktu. Bazı şeyler dank

etmeye başlamıştı çünkü. Burjuva mülkiyet dalışı, emperyalistler arası çıkar tepişmeleri galiba anlaşılıyordu. Tekrar arkadaşım aldı sözü. Bu sefer sesi daha yüksekti:

- Sanki da kördüğüm şu Kıbrıs Sorunu! Kurcaladılar, kurcaladılar hala daha çözemediler!

O anda kendimi tutamadım ve bir kahkaha patlattım. Bir anda KSG'nin eski bir sayısındaki "ÇÖZEMEZLER" manşeti geldi aklıma.

Ben peşpeşe kahkaha atarken, arkadaşım beni yine şaşırtarak, ben her böyle durumda güldüğümde olduğu gibi, bana sertçe gülmememi söylemişti. O sadece kahvesini yudumluyor, kahkaha krizimin bitmesini bekliyordu. Benden yana bakmıyordu bile. Zorlukla kendimi toparladım ve gözlerimden akan yaşları silerek:

- Eh, biz demiştik bu adamlar ÇÖZEMEZLER diye be gardsa.. KSG'de kocaman da manşet atmıştık. Biraz önyargılardan sıyrılıp gazeteyi takip etseydin, tartışmalarda

sadece ve sadece bağırma bizi de biraz dinleseydin, gerçekleri görebilseydin, şimdi karşımda böyle üzgün, hayalleri suya düşmüş şekilde oturmuyacaktın. Burjuva mülkiyet kavgasının çözüm şeklinde, hem de halk yararına bir çözüm şeklinde gerçekleşeceğine kendinizi o kadar inandırmıştınız ki... dedim ve damarına basarak devam ettim:

- Biz bu işin sonunu biliyorduk. Çünkü bilim bize bu işin sonunu net olarak gösteriyordu. Emperyalistlere bel bağlamadık, emperyalizmin barış, refah vs. getirmesini de hiç beklemedik, burjuva kuyrukçuluğu yapmadık. "Gelin hep beraber anti-emperyalist bir ülke yaratalım" dedik, ona da sırt çevirdiniz. "Biz, halkımıza değil, emperyalistlere güveniyoruz, burjuvalarımız bu işi çözer" dediniz. Emperyalistlerin yapacağı bir anlaşmanın halkın yararına olacağını bile savundunuz. Ne yapmamı istiyorsun senin için?

Düne kadar, benimle olan tartışmalarda çok ateşli şekilde AB'yi, emperyalistleri savunan, hem de sol adına savunan, bizi gerçekleri görmemekte, eski kafalılıkla, barış istememekle suçlayan o "yiğit", o "dağ gibi" adam gitmiş, yerine gözlerini kahve fincanından ayırmayan, sık sık oflayıp pufleyen, suskun biri gelmişti.

Gülmek için kendimi hala zor tutuyordum. Çünkü biliyordum ki, her bir kahkaha, arkadaşımın beyninde "biz haklıydık" şeklinde yankılanacak, bu da onu çok rahatsız edecekti.

Bir süre sessiz oturduk. İkimiz de kaçamak bakışlarla birbirimizi kolluyorduk. Söyleyeceğimi söylemişim. Artık onun konuşmasını bekliyordum. Ama o hala düşünceli düşünceli fincanla, tabakla oynuyordu. Sıkıntıdan yoldan geçen arabaları saymaya başlamışım ki, bana sordu:

- Sizin şu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Programınız nasıl bir şeydi yahu?

Bu, beklemediğim bir soruydu. Kaç zamandır tanıdığım o keskin AB'ci arkadaşımın, basmakalıp bir şekilde bildiği AEBCH'yi, iyiniyetle öğrenmek istemesi, beni gerçekten sevindirmişti. Arkadaşımın kafasına bir şeyler "dank" etmeye başlamıştı. Darısı, diğer "yoldaşların" başına. Boşuna dememişler, bir musibet, bin nasihattan iyidir diye...

## Grevler Portekiz'i Felç Etti.



Yüzbinlerce kamu işçisinin greve gitmesi sonucu Portekiz felç uğradı. Birçok hastane acil durumlar dışında hasta göremez oldu, okullar kapatıldı ve çöpler sokaklarda kaldı.

Tren hizmetleri tamamen durdu. Grevden kurtulmaya çalışan şöforler trafik kuyruklarına takıldı. Hava ulaşımı da aksadı.

General Confederation of Portuguese Workers (Portekiz İşçileri Genel Konfederasyonu -CGTP-) işçileri, yapılmaya çalışılan kanun değişikliklerine karşı grev kararı aldılar. Geçirilmeye çalışılan

yasalarla, işçilerin işten çıkarılması ve tekrar işe alınmalarını kolaylaştıracak. Sağcı Hükümet, bu yasa değişiklikleriyle rekabeti artırmayı planlıyor. Buna karşılık sendikalar, sert bir tavır takınarak bu yasalar geçirilirse 1974 ihtilal

ine geri gidilebileceğini belirttiler.

On seneden bu yana ilk genel grev Kasım ayında yapıldı. İkinci 10 Aralık'ta kendini hissettirdi. Mahkemeler bile bu durum karşısında kapatılmak zorunda kaldı. Millî havayolları, diğer Avrupa ülkelerine günde bir seferden fazlasını yapamaz durumda.

Greve gidenler sadece kamu çalışanları değildir. Volkswagen şirketinin alt kuruluşu olan Autoeuropa'nın, Lizbon Kentindeki fabrikasında çalışanların %88'i de kamu çalışanlarına destek vermek için işe gitmediler.

Textil ve ayakkabı endüstrisi yanı sıra gazete ve yayın endüstrileri de etkilendi.

900.000 üyeli CGTP'nin yaklaşık olarak %80 ile %100 kadranın greve gittiği tahmin edilmektedir.

Hükümetin değiştirmeye çalıştığı yeni yasalara göre, sözde daha esnek çalışma saatleri, kısa dönemli kontratlar ve iş sorumluluklarını kontratın ortasında değişme hakkı gibi yasalar var. Bunlardan daha önemlisi işçileri işten çıkarmakta kolaylık sağlanması işçileri çileden çıkardı.



## FARKLI SES FARKLI YORUM

9 Aralık günü Özgür Radyo'nun yaptığı Kıbrıs planı ile ilgili programın metnini yayınlıyoruz.

[arzu demir/haber merkezi](#)

Kıbrıs Planı 09/12/2002

Farklı ses farklı yorum programından hepimize merhaba. Kısa bir bayram tatili arasından sonra yeniden birlikteyiz.

Birleşmiş Milletler Sekreteri Kofi Annan'ın Avrupa Birliği ve ABD'nin vardığı anlaşma sonucunda hazırlığı ve taraflara sunduğu "Kıbrıs planı"nda şu ana kadar bir ilerleme sağlanabilmiş değil. Ancak plan, Ada'da egemen olan yönetim anlayışının nasıl bir gerici tutum takındıklarını gözler önüne serdi. Ayrıca, Yunanistan ve Türkiye'nin, halkların tam eşitliğine ve özgür iradesine dayanan demokratik çözümden yana olmayan eğilimleri bir kez daha ortaya açığa çıktı.

Kıbrıs'ta bölünmeye son vermeden, ada halkının içiçe değil, yan yana yaşamaya mahkum edildiği planı, Yunanistan çözümün esası bakımından kabul edilebilir bulduğunu açıklamıştı. Türk devleti ise, bir yandan KKTC'nin

hukukleşmesinin gizli sevincini yaşarken, bir yandan da Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikasıyla AB üyeliği gibi sorunun çözümüne doğrudan yansıyan konular nedeniyle ihtiyatlı bir tutum takındı.

Genelkurmay Başkanlığı, 27 Kasım tarihli açıklamasında özette, "Kıbrıs, milli güvenlik bakımından stratejik önemdedir" dedi. Açıklamada, BM planındaki yeni toprak paylaşımıyla "1974 öncesi duruma dönüleceği" ifade edilirken; verilmesi düşünülen toprakların adanın "en stratejik noktaları" olduğuna dikkat çekildi. Adadaki "garantörlük" hakkını elinden bırakmak istemeyen Genelkurmay, adadaki asker sayısının 10 binin altına indirilmesine de karşı çıktı.

Rauf Denktaş da, toprak paylaşımı konusunda ayaklarını sürterek, "somut değişiklikler olmadan Annan planını görüşmelere zemin olarak kabul etmeyeceğiz" dedi ve ekledi; "Şartlı müzakereye hazırız."

29 Kasım günü toplanan MGK da, Denktaş'ın tutumunu devlet politikası haline getirdi ve "Türkiye, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın müzakere süreci itibarıyla almış olduğu son tutumu desteklemektedir." dedi.

Annan'ın planını ele aldığımız daha önceki programımızda, planın ne anlama geldiğini ve tarafların bu plana nasıl baktıklarını sizlere aktarmıştık.

Özetlersek, Kıbrıs, ABD için, Ortadoğu ve Orta Asya enerji kaynaklarının güvenli bir şekilde Batıya taşınmasını sağlayan bir uçak gemisiyken, AB emperyalizmi için Ortadoğu'ya açılış yolunda elde edilmesi ya da kontrol edilmesi gereken bir nokta. Dolayısıyla AB ve ABD, Kıbrıs sorununun

"çözümünün" perde arkasındaki esas aktörler. Kıbrıs'ta çözüm tartışmalarının gündemleşmesi, AB ve ABD'nin bölgedeki ve ilişkilerindeki bir dizi temel sorunun da masaya yatırılması anlamına geliyor.

Kuzeydeki siyaset, Kıbrıs'ın kesin bölünmesini yani "Taksim Tezini" ve bu bölünmede var olan toprak bölüşümünün hemen hemen bugünkü mevcut oranlarda korunmasını isteyen bir siyaset. Güneydeki siyaset ise, Kıbrıs Türk Kesimi'ne bırakılacak toprağı olanaklı olan en küçük miktara düşürmeyi amaçlıyor.

Kıbrıs sorusunda sayısız açıklamalar yapılmakta ve müdahalelerde bulunulmakta. Sorunun esas çözücü gücü olduğu halde, söz hakkı tanınmayan tek güç ise Kıbrıs halkları.

Sevgili dinleyiciler şimdi sözü sorunun esas çözücü güçlerinden biri olan Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu'na bırakıyoruz:

"Annan Planı, emperyalistlerin adamız üzerindeki beklentilerini öncelikle ön plana alan bir yaklaşımdır, bu plan Kıbrıs'ta başta İngiliz emperyalistleri ve Amerika olmak üzere ve Türkiye ile Yunanistan'ın beklentilerini uzun yıllardır göz önünde tutan bir plandır. Kıbrıs halkının geleceğine

dair ve bugün yaşadığı sorunlara dair önceliklerini önemsemeyen bir plandır.

Dünyanın yeni konjoktüründe ihtiyaç duyulan geçici bir uzlaşmanın planıdır.

Ama olay, tamamıyla siyah ve beyaz değil, bu plân gereği de Kıbrıs'a geçici de olsa bir uzlaşma zemini yaratmak için getirilen bir olgudur. Kıbrıs Sosyalist Partisi bu plana "evet" demeyecektir. Fakat bu planın "Hayır" olması noktasında da ülkemize iç dinamiklerle bugün için bir kalıcı barışın gelmeyeceğini daha büyük bir kaosun muhtemel olduğunu vurgulamaktadır.

Dolayısıyla emperyalistlerin bu tür sorunlara özellikle kendi dinamikleriyle tarihsel olarak yaklaştıkları sorunlara kalıcı çözüm ve barış getiremeyecekleri iddiası, bizim partimizde mevcuttur, bu bağlamda garantörlük sisteminin de adaya bir yarar getirmeyeceğine inanıyoruz ve planda var olan mevcut garantörlüklerin sürmesi, AB'nin garantörlüğünün ilave edilmesi, barış gücü adı altında Amerika'nın bir şekilde adaya yaklaşımını tümden reddediyoruz ve diyoruz ki, tüm yabancı ordular ve üslerin adamızdan gitmesini talep etmekteyiz. Koşulsuz serbest dolaşımı savunuyoruz ve bundan da önemlisi milli temelde değil de, her düzlemde ortak örgütlenmeyi savunmaktayız.

Süreç ona doğru gitmek zorundadır, fakat şunu kabul etmek gerekir ki, emperyalizm milli temelde o denli büyük yaralar açmıştır ki, adamızda, mevcut gerici dinamikler o kadar güçlüdür ki, hemen bir içiçe yaşama sürecinin başlaması olası değildir ama iç dinamiklerin ciddi anlamda katkısı ile ve dış uluslar arası emek güçlerinin desteği ile ortak bir ülkeye doğru, ortak bir vatana doğru gitme sürecini başlatmamız ve bu iradeyi ortaya koymamız gerekiyor. Annan Planı'nın en önemli noktası ülkede var olan iki etnik yapının dikkate alındığı ve bu iki etnik yapı üzerine yeniden bir şekil verildiği arzudur. Dolayısıyla bu iki etnik yapı ciddi olarak öne çıkarılmaktadır ve gelecekte her iki toplum içindeki gerici dinamiklerin en ufak bir kıskırtmayla yeni sorunlar yaratacağını gözlemlemekteyiz. Bu bağlamda bizler demin de belirtmeye çalıştığım gibi, gerek Güney'de, gerek Kuzey'de, gerekse Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'deki emek güçlerinin ciddi olarak işbirliğini, katkısını, ittifakını öneriyoruz."

BM'nin planını kabul etmeyen Kıbrıs Sosyalist Partisi, planda yer alan garantörlük sisteminin Kıbrıs halkına, gözyaşı ve göç getirdiğini savunarak, garantörlük sisteminin reddediyor. Ülkede var olan başta İngiliz askerleri olmak üzere tüm yabancı güçlerin adayı terk etmesini istiyor. Kıbrıs

Sosyalist Partisi'ne göre, İngiliz emperyalistlerinin elinde bulunan 2 üssün ve buna bağlı toprakların Kıbrıs halkının zararlarının tazmini için onlara verilmesi gerekli.

Sevgili dinleyiciler Kıbrıs Sosyalist Partisi, kendilerini bir dergi çevresi olarak ifade sosyalistler tarafından geçtiğimiz günlerde kuruldu. Partinin kuruluşu duyuran bildiride, Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), "emeğin, barışın ve ortak ülke yaratmanın müjdecisi" olarak tanımlandı. Bildiride ise şu ifadeler yer verildi:

"KSP, ülkemizde emekçilerin, emperyalizme karşı olan güçlerin ve barış yanlılarının partisidir. Geleceğimizin kendi ellerimizle kurulacağına inanır. Halkın öz gücünün, örgütlü gücünün tek kurtuluş ve barışa giden yol olduğunu vurgular.

Barış ve demokratik bir ortak ülke yaratma noktasında "evimize sahip çıkma ve evimizin efendisi" olmamız gerekliliğini savunur. Bu hedef için tüm demokrasi güçlerinin ittifakının inşasına inanır."

Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu, 1960, 1963 ve 1974'te olduğu gibi emperyalist devletlerin Kıbrıs sorununu çözemeyeceğine dikkat çekiyor ve diyor ki, "emperyalistlerin dünyada halkların yararına olabilecek çözümler getirmesi eşyanın tabiatına aykırıdır."

Sevgili dinleyiciler bu akşam da programımızın sonuna geldik, Yarın akşam yeniden birlikte olmak dileğiyle hoşça kalın.

## Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

### CTP'nin Niyeti Ne?

CTP hala çözüm ve AB diyor. Gidilecek köyün minareleri göründü. KSG dışındaki çevrelerde de artık "28 şubat'ta da barış olmaz" diyenler çoğaldı. Ama CTP ısrarla "Çözüm ve AB" diyor. CTP'nin barış isteğine itiraz etmiyorum. Hatta barışı AB bünyesinde düşünmesine de lafım yok. Ama AB bünyesinde bir çözüm olmayacağı da artık açıkça ortaya çıktı. Bu durumda barışı gerçekten hedefleyen bir siyasi örgütün, bu hedefe ulaşmak için takip edilecek yol ve yöntem konusunda olmayacak duaya ısrarla "amin" demesi anlaşılır mı? Yoksa CTP'nin gerçek niyeti barış değil mi? Yoksa rejimin barış yanlılarını oyalama araçlarından biri de CTP'ni? Kuşkusuz, böyle olduğunu düşünmek bile istemiyoruz. Ama artık CTP'den de barış için, Kıbrıs halkının çıkarlarını korumak adına, adamızda ve bölgemizde barış adına, bağımsız ve devrimci bir tavır bekliyoruz.

CTP neden ısrarla BMBP tarafından Kıbrıs Türk Halkı adına barış görüşmelerini yürütecek bir temsilciler komisyonu seçilmesine karşı çıkıyor? Neden hala daha Denktaş'ın güdümündeki meclis komisyonuna ümit bağlıyor? Bu ümitlerin de boşa çıkması halinde halkın tepkisinin önünde duramayacaklarını CTP yöneticileri göremiyor mu?

Bu günün gündemi, adamızda ve bölgemizde barış!

Irak'a yapılması planlanan saldırı ile ilgili pazarlıkta ABD'nin AB'ye karşı öne sürdüğü kozlardan biri de Kıbrıs'tır. ABD Irak halkına ölüm kuma özgürlüğüne karşı Kıbrıs'ta barış sözü veriyor! Üstelik bu sözün yerine getirileceğinin hiçbir garantisi yok.

ABD Irak petrolünü kontrolü altına almak için Irak'a saldırmak istiyor. Fakat bu haksız saldırıya uluslararası mazaret bulamıyor. Irak BM kararlarına uyarak silah denetçilerini kabul ettiği halde, ABD tatmin olmuyor. Çünkü amaç silah denetimi değil, saldırı için mazaret bulmak, yoksa da yaratmak!

Amaç kitle imha silahlarını yok etmek olsaydı, ABD bu işe önce kendi silah fabrikalarından başlamalıydı. Bu silahların en büyük üreticisinin, barış havarisi kesilerek, kitle imha silahlarını yok etme söylemlerine sarılmasına kargalar bile güler. Hiç kimse ABD yönetiminin yalanlarına inanmıyor.

Dünyada ABD saldırganlığına karşı, savaş aleyhtarı hareket, her geçen gün kitleleşerek büyürken, bizim Kıbrıs'ta 'AB ve Çözüm' diyerek abesle iştiğal etmemiz çözüme hizmet etmez.

Gerçekten çözüm istiyorsak, Kıbrıs Türk Halkı'nın gerçek barış özlülerini dile getirmek için hergün meydanlarda toplanan onbinlerin sesine kulak vermeliyiz. Yığınların barışçı çizgisini dile getirmek için, yine yığınlara dayanan BMB Platformu içinden gerçek temsilcilerimizi seçerek, taleplerimizi Dünya kamu oyuna iletmeliyiz;

Denktaş Kıbrıs Türkü'nün temsilcisi Değildir.

Tüm yabancı ordular ve İngiliz üsleri Kıbrıs'tan çekilmelidir.

Kıbrıs'ta derhal ve kayıtsız şartsız barış.

Irak'a ve Filistin'e karşı ABD ve İsrail saldırganlığına son.



## BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

BM önerileri eski bir türkünün yeni bir arajmanın-  
dan ibarettir. 1960 çözüm önerisinin Kıbrıs'ın iki temel  
toplumunun bölünmesi temelindeki yeni bir arajmanı.

Bu arajman da 1960 türü gibi, Kıbrıs halkının  
çıkartları gözetilen, Kıbrıs'ta çeşitli milliyetlerden Kıbrıs  
halkının birbirlerine destek olarak, barış içinde  
gelişmesini amaçlayan bir anlaşma değildir. Bu araj-  
man da 1960 gibi esas olarak bölgesel ve dünya  
çapındaki burjuva emperyalist güçlerin Kıbrıs'ta elde  
etmek istediklerini elde etmenin bir aracıdır.

Denktaş ve Klerides arasındaki görüşmeler, bu  
görüşmelere Türkiye, Yunanistan, İngiltere, Amerika,  
Rusya, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler müdahaleleri  
ile elde edilecek bir çözümün, bir anlaşmanın başka  
türü olmasını bekemek de imkansızdır. Bu nedenle  
KSG sürekli olarak Anti-emperyalist Birleşik Çephe  
Hükümeti siyasetini savunmuş, Kıbrıs sorununun  
çözümünü bu hükümetin iktidarı ve bu iktidar  
üzerinden önerdiğimiz programı hayata geçirmeye sıkı  
sıkıya bağlamıştır.

BM tarafından öne sürülen anlaşma kabullenilirse,  
KSG'nin AEBCH siyasetinde pek bir değişiklik ortaya  
çıkmayacaktır. Çünkü anlaşma sonrası ortaya çıkacak  
Kıbrıs'ın önünde duran sorunlar hemen hemen aynı  
kalacaktır. Çözülmeyen sorunları çözmeyi amaçlayan  
bir siyaset, o sorunlar, ana hatlarıyla çözülmeye  
kadar sürmek zorundadır.

Bu anlaşma Türkiye, Yunanistan ve İngiltere garan-  
törlüğünü ortadan kaldırmamaktadır. Onların Kıbrıs  
üzerinde hak iddialarını ortadan kaldırmamaktadır.  
Türkiye ve Yunanistan'ın silahlı güçlerinin Kıbrıs'tan,  
süreç içinde de olsa çekilmeleri önerisi, ya pratik  
olarak gerçekleşmeyecek, gerçekleşirse de bu silahlı  
güçlerin adaya müdahale haklarını yok etmeyecektir.  
İngiliz üsleri ve silahlı güçlerinin tüm ada üzerindeki  
hakları ise saklı kalacaktır.

Yani anlaşma olur da Türkiye ve Yunanistan ordu-  
ları da memleketlerine geri giderlerse, açıktır ki  
AEBCH programımızdaki Türkiye ve Yunanistan ordu-  
larının üs bölgelerindeki topraklara ve taşınmazlara  
el koyup bunları topraksız ve mülksüz vatan-  
daşlarımıza dağıtma siyaseti geçersizleşecektir. İngiliz  
üsleri ile bağıntılı olarak ise geçerliliğini sürdürecektir.  
Gel gelelim programımızın Türkiye, Yunanistan ve  
İngiltere'nin, bu arada onların ve diğer emperyalist-  
lerin çıkarlarını düzenlemek maksadıyla adamızda  
koşullandırılan BM silahlı güçlerinin Kıbrıs'tan dışlan-  
ması, onların hak taleplerinin reddi programımızdaki  
yerini koruyacaktır.

Buradan kalkarak toprak sorununa, Kıbrıs soru-  
nunun bu temel soruna bakabiliriz.

Malum olduğu üzere, bizim toprak sorununa çözüm  
önerimiz İngiliz, Türkiye, Yunanistan askeri üslerinin  
topraklarına el koymayı, Kilise, Vakıf ve büyük toprak  
sahiplerinin topraklarına el koymayı ve bu toprakları  
topraksız vatandaşlarımıza planlı ve düzenli bir şek-  
ilde, AEBCH'nin kurumları üzerinden dağıtmayı ön  
görmekteydi. BM tarafından önerilen anlaşma, el  
konulacak bazı üslerin kapatılması ve göçmenlere  
dağıtılmasını, doğrudan değilse de dolaylı olarak ön  
görmektedir. Gel gelelim, bu öneri ve Kuzey/le Güney  
arasında toprak değişimi önerileri topraksız ve evsiz  
vatandaşlarımızın problemlerini çözmeyecektir. Dahası  
toprak ve mülkiyetleri Kuzey veya Güney'de kalan yurt-  
taşlarımıza tazminat ödense bile onlarda oluşacak  
olan haksızlığa uğrama haklı duygusunu da yok  
etmeyecektir. Bu noktada programımız varılan sonuca  
göre değiştirilip, esası değişmeden varlığını sürdürmek  
zorunda olacaktır. Kıbrıs'ta topraklar millileştirilmeden,  
ve tüm yurttaşlar tarafından, onlar söz sahibi olarak  
çoğunluğun yararına çözülmeye bu toprak sorunu  
çözülmez.

BM önerileri ise acil olarak Toprak alanında bir  
yığın sorunlara yol açacak, yurttaşlar ve Türkiye'den  
gelen göçmenler arasında da sorunlar doğacaktır.  
Hem Kuzey'den hem Güney'den onbinlerce insanımız  
tekrar göç etmek zorunda kalacaktır. Tazminat soru-  
nunda ise bu işten zenginlerin ve kaptı kaçtıların karlı  
çıkıp, mülksüz ve küçük mülklü vatandaşlarımızın  
zararlı çıkacağı konusunda bizim şüphemiz yoktur.

Bu noktada toprak kaybına uğrayacak olan  
Kuzey'in yöneticileri hali hazırda vatandaşlar arasında  
bu toprak dağılımına itiraz ederek puan toplama sev-  
dasındadırlar. Gel gelelim bu noktada onlar  
Kuzey'deki toprakları kimlere ve ne hakla dağıttıkları  
konusunda sessizdirler. Kuzey'deki toprak zenginlerinin  
nasıl ortaya çıktıkları konusunda sessizdirler.

Türkiyeden nüfus aktarımıyla Kıbrıs'a yerleştirdikleri  
Türk ve Kürt göçmenlere dağıttıkları toprakların her  
hangi bir anlaşma şartlarında korunmasının imkan-  
sızlığını, bu işin Türkiye'nin engin topraklarında devlet  
ve de Kürt- topraklarına Bulgar, Kürt veya Afgan göç-  
men yerleştirmek gibi olmadığını kendileri gayet iyi  
biliyorlardı. Bu göçmenler yıllarını harcıyarak kurduk-  
ları yaşamlarından sökülüp atılacaklar. Şimdi bunlara  
topraklarını acele tarafından, ve de ucuz tarafından  
satıp gitmeleri önerilecektir. Satmayan ve de sata-  
mayanlar herşeyini kaybedecektir. Onların topraklarını  
satın alanlar da tazminat olayı üzerinden köşeyi dön-  
meyi planlayacaktır. Böylesi bir tazminat zengini olma  
imkanı yoksa, bu Türkiye'li göçmenler zorla topraklar-  
dan sökülüp geri götürülecektir. Bu arada bu sorunun  
sebebi olarak da anlaşma tarafları güçler gösterilirse  
saşırmayınız! Demegoji sınır tanımaz!

Bu anlaşma olursa, bizim açımızdan en önemli acil  
sorun Kuzey'de ve Güney'de onbinlerce vatandaşımızın  
yeniden göç yollarına düşmesi olacaktır. Bu göçlerin  
yarattığı karşılıklı düşmanlıklar olacaktır. Türkiyeli  
göçmenlerin Türkiye'ye geri gönderilmesinin yarata-  
cağı düşmanlıklar olacaktır. Bizi ilgilendiren bu insan-  
lar, sıradan vatandaşlardır. Yıllardan beri Kıbrıs'ın  
arasından burasına göçe zorlanan, pek çoğu canını  
kurtarmak için göçe zorlanan insanlarımızdır bizi  
ilgilendiren. Dün Türkiye'den Kıbrıs'a göçe mecbur  
kalan, bugün de gerisin geri gitmek zorunluluğuyla  
karşı karşıya olan insanlarımızdır bizi ilgilendiren.  
Onlar emperyalist-burjuva dayatmalarla, burjuvazinin  
kurduğu ve yönettiği bu insanlık düşmanı şartlarda  
oradan buraya sürülmekte, yaşayabilmek için  
başlarını sokacak, karınlarını doyuracak bir yer ara-  
maktadırlar. Ve onlar işte yine bir göç ile karşı karşıya  
kalacaklardır. Ve onlar saflarında burjuvazi milli düş-  
manlık ateşini yakıp kendi pisliğini örtmeye, tüm bun-  
ların, emekçi insanların yaşamındaki tüm bu zorluk-  
ların sorumlusunun kendisi olduğunu gizlemeye  
çalışacaktır.

Bu şartlarda bizim etki alanımız kısıtlı, ama yap-  
mamız gerekenler çoktur. Kuzeyde ve güneyde ortaya  
çıkan geçmiş ve bugünün sorumluların burjuvalar, yerli  
ve yabancı burjuvalar olduğunu; bu sorunlara son ver-  
mek için işçiler önderliğinde tüm emekçi ve yurtsever  
kesimlerin el ele vererek AEBCH için çabalarını artır-  
maları gerektiğini, burjuva milli düşmanlıklara kapıl-  
mamaları gerektiğini; dün karşılıklı katliamlara, dün  
Kıbrıs içi ve dışından göçlere dayanabildi isek bugün  
de bunlara dayanabileceğimizi; ama bu dayanmanın  
tüm bunları kabule dönüşmemesi gerektiğini, şimdi  
olduğumuz ve yakın gelecekte gitmek zorunda  
olduğumuz her yerde AEBCH için iş başı yapmamız  
gerektiğini anlatmalıyız vatandaşlarımıza. AEBCH  
Hükümetini kuramadığımız ve de onun programını  
hayata geçiremediğimiz şartlarda, burjuva-emperyal-  
istlerin yönetimi şartlarında, yaşantımızın böylesi rezil-  
liklerle dolu olduğunu ve olacağını kavramalıyız.  
Bunları kabullenmek yerine bunlara ve burjuva düzene  
karşı kinimizi katlayıp, kendi iktidarımızın hazırlığına  
yönelmeliyiz. Burjuvazinin pisliklerine, dün olduğu gibi  
bugün de mecburen uyarken, onun saflarımızda bur-  
juva milliyetçi pislikler yaymasına, bizleri bölmesine  
müsaade etmemeliyiz. Şunu kavramalı ve kavrat-  
malıyız: burjuva iktidarı şartlarında böylesi pisliklerden  
kurtuluş yoktur. Bu tür göçlere, emekçi insanların hay-  
atıyla böylesi oyunlar oynanmasına son vermek istiyor-  
sak burjuvazinin iktidarına Kıbrıs'ta ve dünyada son  
vermek zorundayız. Tüm vatandaşlarımız bu siyasetin  
deli saçması değil, kaçınılmaz bir zorunluluk olduğunu  
kavramalıdır.

Anlaşma olmazsa, bugünün sorumlusu burjuvalar  
ve emperyalistlerdir. Anlaşma olursa, onun  
sonuçlarının sorumluları da aynı güçlerdir. Ve tabii ki  
bizim saflarımızda olup da Kıbrıs sorununun  
çözümünü bu bayların işçi-emekçi-yurtsever düşmanı  
ellerine terk edenler!

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE  
HÜKÜMETİ  
KAHROLSUN BURJUVAZİ  
KAHROLSUN EMPERYALİZM

### Nazlıca

Nazlı Şahin

### KORKU PARANOYASI

ABD'den sonra İngiltere de alarma geçti. Askerlerine  
"savaşa hazır ol" emrini veren Tony Blair hükümeti halkı  
da dikkatli olmaya çağırarak, (bir saldırı durumunda neler  
yapılması gerektiğini anlatan) bir sürü kitapçık ve broşür  
hazırlıyordu.

Geçtiğimiz haftalarda İngiliz gazetelerinde  
manşetlerden verilen "Terör saldırısına hazır olun"  
başlıklı haberlerde; nükleer, biyolojik ya da kimyasal  
saldırı durumunda neler yapılması gerektiği açıklanıyor.  
11 Eylül sonrası ABD'de yapılan bu tür açıklamalar ve  
haberlerin amacı halkı korkutup terörize etmek ve  
savaş psikolojisine sokmaktan başka bir şey değil.  
Döktükleri kanın farkında olan emperyalistleri korku  
paranoyası sarmış gibi görünüyor. Dünyayı terörden kur-  
tarma derdine düşmüş gibi görünen ABD ve İngiltere,  
kitle imha silahlarından kendi halkını korumak gibi  
kaygılar taşımaya(mı) başladılar. Ama zaten bu kitle  
imha silahlarını üretenler ve başka ülkelere satanlar,  
kullanılan kendileri değil mi?

ABD, İngiltere ve Kanada'nın kendi halkları üzerinde  
biyolojik ve kimyasal silah deneyleri yapmış olduğu  
ortaya çıkmadı mı? Ve bu haberi bizzat Amerikan  
savunma bakanlığının kendisi, Pentagon yetkilileri açıkladı.

Açıklamaya göre 1961 Kennedy yönetimi sırasında,  
Mc Namara'nın başkanlığında geliştirilen proje, soğuk  
savaş döneminde Sovyetler Birliği'nin geliştirdiğini  
söyledikleri biyolojik ve kimyasal silahların etkilerini  
öğrenebilmek için 1962 ile 1973 yılları arasında "proje  
112" adlı bir dizi deneme planlanmış, Pentagon'un  
planladığı 134 denemeden 62'si sonradan iptal edilmiş.  
46 denemenin gerçekleştirildiği belirlenmiş durumda.  
Bakanlık bu 46 denemenin 37'sinin nerelerde, kimlere  
yapıldığını açıklıyor. 10 deneme daha önceden açıklan-  
mıştı. 27'si ise geçtiğimiz ay açıklandı. Açıklamaya göre  
biyolojik ve kimyasal silahlar özellikle deniz kuvvet-  
lerindeki Amerikalı askerler üzerinde denenmiş. Gemi  
personeline kendilerine birşey söylenmeden, değişik  
mikrop ve kimyasal maddeler püskürtülmüş. Daha çok  
Kızılderi ve Latin Amerikalıların yaşadığı bölgelere yıl-  
larca mikrop ve kimyasal gazlar yayılmış, açıklama uza-  
yıp gidiyor. daha geniş bilgi almak isteyenler Pentagonun  
web sayfalarından yada [www.defense-  
link.mil/news/oct2002/t10092002\\_t1009ha.html](http://www.defense-link.mil/news/oct2002/t10092002_t1009ha.html)  
adresinden bulabilirler.

Hiç çekinmeden kendi halkı üzerinde bile kitle imha  
silahlarını deneyen ABD ve İngiltere'nin "teröre karşı  
savaş açtık, Saddam' da kitle imha silahı var, bu yüzden  
Irak'ta Saddam rejimini devirmeliyiz" demesi, ne kadar  
gülünç ve paranoyak bir söylem.

Yalanın ve alçaklığın sınırlarını zorlayan emperyal-  
istlerden Kıbrıs'ta çözüm beklemek ve onların uşakların-  
dan medet ummak, barışı getireceklerini düşlemekte  
paranoyadır. Adada bölünmüşlüğü meşrulaştıran, daha  
sonrasında iki halk arasında kışkırtma ve savaşın  
kaçınılmaz olacağı 'Annan planı' gibi emperyalist bir  
planı kabullenmek de bir paranoyadır.

19 Aralık akşamı Türkiye kanalı atv'de yapılan  
'siyaset meydanı' adlı programda, Arif Hasan Tahsin  
Hoca'nın Türkiye ekranlarından, 74 sonrası adaya yer-  
leşmiş olan Türkiyeli faşist bir gazetecinin "ben sizden  
daha çok Kıbrıslıyım" demesi üzerine verdiği Ha siktir !  
cevabını, bütün işgalci güçlere verebilmek cesaretini  
gösterebilmelidir Kıbrıs halkı.

Kıbrıs Türk ve Rum halkı emperyalistlere gereken  
cevabı, ancak onlar ve uşaklarını Adadan tamamen  
kovmakla vermelidir. Emperyalist savaşlara hayır demeli  
ve halkların kardeşliğine daha sıkı sarılmalıdır. Gerçek  
barış kendi ellerimizle gelecektir.



# AB DOSYASI

(Hazırlayan: Hüseyin Erdoğan)

Genişleyen AB'de sosyal çelişkiler artıyor

12-13 Aralık 2002 tarihlerinde Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da yapılan Avrupa Birliği (AB) ülkelerinin doruk toplantısı, 10 ülkenin AB'ye katılımı için yapılan çağrı ile sonuçlandı. 2002 yılı sonunda bitmesi planlanan üyelik görüşmeleri ardından, Mayıs 2004'de bu ülkeler resmen AB üyesi olacaklar.

Kopenhag Doruk toplantısında AB'ye katılımı için resmen çağrı yapılan ülkeler, eski Sovyet Baltık Cumhuriyetleri olan Estonya, Litvanya ve Letonya ile Polonya, Macaristan, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Slovenya, Kıbrıs ve Malta'dır. Bu ülkeler, 1 Mayıs 2004'de AB'nin tam üyesi olurken, 2006 yılına kadar 40 milyar euro yardım alacaklardır.

AB'nin doğuya doğru genişlemesi ile şu anda 15 olan üye sayısı, 25'e çıkmış olacak. Geçmişte sadece Batı Avrupa'yı kapsayan AB, genişleme süreci ile eski Sovyetler Birliği'nin sınırlarında yer alan bütün Doğu Avrupa ülkeleri ve bunlara ek olarak stratejik iki Akdeniz adasını, yani Malta ile Kıbrıs'ı da içine alacak. Batı Avrupa ülkeleri arasında AB üyesi olmayan, sadece Norveç ile İsviçre kalırken, Doğu Avrupa'da da, AB'ye katılmamış ülkeler olarak, (Slovenya dışındaki) Yugoslavya'nın eski eyaletleri ve Arnavutluk kalacak. Romanya ve Bulgaristan'ın ise 2007 yılında AB'ye katılmaları planlandı.

AB'nin nüfusu 75 milyondan 451 milyona çıkacak. 9,200 milyar euro ile AB'nin gayri safi milli hasıla (gsmh)'sı ABD'nin gsmh'na eşit olacaktır. Kopenhag Doruğunda Türkiye'nin de AB'ye giriş görüşmelerinin ne zaman başlayacağına ilişkin olarak tarih verildi (Temmuz 2004). Bu durumda Türkiye, en erken 10 yıl sonra AB üyesi olabilecektir.

Doğuya doğru genişleme ile ilgili imzaların atılması, yıllar süren görüşmelerden sonra gerçekleşecek olmasına karşın, bir kutlama havası yoktu. Siyasal gerginlikler, mali konularda birçok hırgür ve pazarlıklar vardı. Oysa AB'nin genişlemesi, Avrupa kıtasında bir uyum sağlamayacaktır. Aksine, siyasal bunalımları körükleyecek ve Avrupa'daki sosyal çelişkileri daha da keskinleştirecektir.

## EKONOMİK ÇELİŞKİLER

AB'nin doğuya doğru genişlemesinin ana destekçileri, başta Almanya'dakiler olmak üzere, büyük Avrupa tekelilerinin üst yöneticileridir. Financial Times gazetesine göre, genişleme kararının imzalanması ile Alman işadamları şampanyalar patlatmışlardır. Ekonomik alanda, Alman şirketleri Doğu Avrupa'dan ucuz ve iyi eğitilmiş işgücü deposundan yararlanacaktır. Bu uygulamanın, siyasal düzenlemelerle korunması beklenmelidir.

Geçen 10 yılda, bu ülkelerle yapılan ticarete ve doğrudan yatırımlarda bir artış olmuştur. Doğu Avrupa'nın AB üyeliğine aday ülkeleri, Alman dış ticaretinin yaklaşık %10'unu (ABD dış ticaretine yakın bir miktar) tüketmektedir. Doğudaki yeni ülkelerle yapılan bütün AB ticaretinin %40 kadarını da, Almanya tarafından gerçekleştirilmektedir. Doğuya doğru genişlemedeki Alman çıkarları, bir Alman politikacı olan Günter Verheugen'in (Sosyal Demokrat Parti'den) AB Komiseri olarak atanmış olması gerçeği ile vurgulanmış olmaktadır.

Alman tekelileri, Doğu Avrupa ülkelerine yoğun miktarda yatırımında bulunmuşlardır. Sadece 2001 yılında yapılan doğrudan yatırımlar, 3.6 milyar euro'yu aşmıştır. Bu rakama, elde edilen kârlardan yapılan yatırımlar dahil değildir. Onlar da katılırsa, bu miktar çok daha yükseğe çıkmaktadır.

Alman şirketleri, halen Polonya, Çek Cumhuriyeti ve Macaristan'da 350,000 kişiyi çalıştırmaktadır. Siemens adıyla bilinen meşhur Alman elektrik, elektronik ve benzeri ürünler şirketinin, bu ülkelerde 25,000 çalışkanı vardır. Çek araba üreticisi Skoda'yı satın almış olan Volkswagen, aradan geçen süre içinde üretimini üç kat artırmış olup, halen bütün Avrupa pazarı için yılda yarım milyon araba üretmektedir.

Alman dergisi Der Spiegel son sayılarında birinde şöyle yazmıştır: "Bu yatırımlar, bizim ülkemizdekine kıyasla daha yüksek bir kaliteyi garantilemektedir. Bu arada ücretler de kıyaslanamaz şekilde daha düşüktür. Bunun sonucunda kâr marjları, Batı'dakinden çok daha fazladır." Almanya'da becerisi olan bir Siemens işçisinin maliyeti, yeni AB üyesi ülkelerdeki meslektaşlarından 8-10 defa daha fazladır. Almanya Sanayi ve Ticaret Odası (IHK) bir başka örnek vermektedir: Polonya'daki makine mühendisliği ve fabrika yapımı, Almanya'dakinden %20 daha ucuza mal olmakta olup, kalitesi de hemen eşittir.

IHK'nın üyeleri arasında yaptığı bir araştırmaya göre, 100'den fazla işçi çalıştıran şirketler, AB'nin doğuya doğru genişlemesini desteklerken, 50 işçiden daha az kişi çalıştıran küçük işletmeler ise, bunu riskli olarak görmekte ve Doğu'nun kendileriyle düşük fiyatlarla rekabet edeceklerinden korkmaktadırlar.

## AB GENİŞLEMESİNİN SOSYAL SONUÇLARI

AB'nin yürütme organı olan AB Komisyonu, büyük sanayi ve finans tekelilerinin çıkarlarını sadık bir şekilde yönetmektedir. Komisyon, sayısız kriter, koşul ve kural koyarak, eski Doğu Bloğu ülkelerindeki "uygun rekabetçi hava"nın yaratılmasını sağlamaktadır. Basitçe söylersek, bu, sosyal harca-

malarda geniş kısıtlamalar, büyük şirketlerin özelleştirilmesi ve sanayi ile tarımın kârsız olarak kabul edilen büyük kesimlerinin yok edilmesini anlamına gelmektedir.

Bunların sonuçları, nüfusun büyük çoğunluğu için felaket getirici olmaktadır. Bazı kentlerde yabancı yatırımlar ve AB sübvansiyonları, az sayıdaki üst sosyal katmanlara, küçük ve gelişen merkezde nisbi olarak iyi gelirler sağlarken, diğer bütün bölgeler yoksulluk ve ümitsizliğe gömülmektedir. Bu durum, özellikle 39 milyon nüfusu olan ve diğer 9 AB adayı ülkeden fazla kişiyi barındıran Polonya'da görülmektedir.

AB üyeliğinin gerçekleştiği koşullar altında, 2 milyon Polonyalı çiftçiden sadece 100,000'inin ayakta kalması beklenmektedir. Polonyalı çiftçilere, Batı'daki meslektaşlarına verilen sübvansiyonların sadece %40'ı verilecek olup, bu para da, daha çok zengin çiftçilere veya Polonya toprağını geliştirmiş sanayi yöntemleriyle işlemeye hazır olan ve sınırdaki beklemekte olan tarım şirketlerine gidecektir. Dahası, sınırlar açıldıktan sonra Batı'dan gelecek ucuz gıda maddeleri ülkeyi dolduracaktır.

Polonya tarımının aşırı derecede geri durumu göz önünde tutulacak olursa, küçük tarım işletmelerinin kısa zamanda yok olması beklenmektedir. Polonya'da tarım kesimi, yurt içi safi hasılının sadece %3.4'ünü üretmektedir, ama çalışan bütün nüfusun da beşte birini kapsamaktadır. Bunların çoğu, yaşamlarını sürdürmek için gerekli temeli yitirecektir. Resmi işsizlik oranı %18.4 olduğu için de, başka bir iş bulma şansı çok az olacaktır.

Ağır sanayiye de, fazla miktarda iş yeri, yok olma tehdidi altındadır. Hâlâ daha yüz binlerce kişiyi istihdam eden Polonya'nın çelik sanayininin, ümitsiz vaka olarak çağdışı kaldığı ve AB ile rekabete dayanamayacağı düşünülmektedir. Aynı durum, madencilik ve enerji üretimi için de söz konusudur. AB Komisyonu, Polonya hükümetini, halihazırda bu sanayileri kapatmada tereddüt ettiği ve ekonominin bu yüzden inişe geçmesine yol açtığı şeklinde suçlamaktadır. Polonya hükümeti AB Komisyonu'nun baskılarına boyun eğerse, ülkede bir sosyal patlamayı göze almış olacaktır. Silezya'daki maden bölgesindeki işçiler, maden ocaklarının devlet tarafından kapanması planlarına karşı aylardır gösteri yapmaktadırlar.

Benzeri durumlar, AB'ye üye olacak diğer aday ülkelerde de yaşanmaktadır. İşsizlik yüksek miktardadır ve iş verimliliği düşük olup, yaşam düzeyleri de geridir. Bütün yeni AB adayı ülkelerin toplam gsmh'ları, kabaca sadece Hollanda'ninkine eşittir. Planlanan genişleme ile AB'nin nüfusu %28 oranında artacakken, ekonomik gücü, toplam gsmh olarak sadece %5 artacaktır.

AB'nin doğuya doğru genişlemesini destekleyenler, sık sık güney Avrupa ile İrlanda deneyimine işaret etmektedirler. Eski AB üyesi devletlerin nisbi refahı ile yeni gelecek üyelerin fakirliği arasındaki fark, diğerlerinin üyeliğinin gerçekleşmesi ile azalmış olacaktır. Doğuya doğru genişleme, tamamen farklı koşullarda gerçekleşecektir. Büyümenin durması ve yüksek işsizlik, bütün öteki eski üye ülkelerde, özellikle Almanya'da sürerken, gelişmelerin farklı bir yönde gittiğini göstermektedir: Müreffeh AB ülkelerinin yaşam düzeyleri, yeni ve daha fakir ülkelere uyum sağlayacaktır.

İş yaşamı, artan oranda üretimi Doğu Avrupa'ya aktararak, Batı Avrupa'daki ücretler ile iş koşullarını düşürecektir. Almanya Sanayi ve Ticaret Odası'na göre, "Basit, emek-yoğun üretim üzerindeki rekabetçi baskılar artmaktadır. Bu şu anlama gelmektedir. Düşük ücretli kesimdeki şirketler, aşırı derecede yüksek ücretlerin yol açtığı rekabetçi dezavantajları önlemek için, emek pazarının yeniden kurallara bağlanmasını talep etmektedir.

Buna ek olarak, Doğu'daki sefaletten kaçmaya çabalayan ve Batı'daki düşük ücretli işleri kabul eden göçmenlerin sayısı artmaktadır. İşsizliğin, sınıra yakın bölgelerde ve inşaat gibi sanayi kesimlerinde muazzam oranda artması beklenmektedir.

Bu gelişmelere işaret eden AB, yeni üye olacak ülkelerdeki AB yurttaşları için serbest dolaşımı, 7 yıl süreyle kısıtlamış ve bu önlem, işçi sendikaları tarafından desteklenmiştir. Kendileri de AB'ye dahil olmalarına karşın, Doğu Avrupalı işçiler, kendi seçtikleri ülkede yaşayıp, çalışma iznine sahip olmayacaklardır. Kimin göçmen işçi olarak kabul edileceği kararını vermek, eski AB üyesi ülkelere kalmaktadır. Bazı sanayi dalları için özel düzenlemeler yapılmıştır.

Sermaye serbest olarak dolaşırken, Doğu Avrupalı işçilere ayrımcılık yapılacaktır. Bu, işçi sendikalarının iddia ettiği gibi, Batı'daki ücretler üzerindeki baskıyı azaltmayacaktır. Aksine, ücretler arasında belli bir farkı korumakla, Batı'daki daha yüksek olan ücretler üzerinde sürekli bir baskı yaratacaktır.

Doğuya doğru genişleme ile Batı Avrupa'nın daha fakir olan bölgeleri, özellikle daha fazla etkilenecektir. Yeni üye ülkelere akan AB sübvansiyonlarının önemli bir kısmı, AB'nin Bölgesel Fon'undan sağlanmaktadır. Bu fon, kişi başına geliri AB ortalamasının %75'inin altında kalan bölgeleri desteklemekle kullanılmaktadır. Genişleme sonucu, bu ortalamasının önemli ölçüde düşeceği gerçeğinden hareket edersek, Portekiz, İspanya ve Doğu Almanya'daki birçok bölge,

artık destek almaya uygun olmayacaktır.

Buna karşın, AB'nin üç yıllık bir süre içerisinde yeni üye devletler için sübvansiyon olarak harcamayı planladığı 40 milyar euro, sadece okyanusta bir damla gibidir. Almanya Federal Cumhuriyeti, ülkenin doğu kısmı ile 1991'de yeniden birleştiğinden beri, yılda 50 milyar euro'dan fazla sübvansiyon harcamış bulunmaktadır, ama buradaki ekonomik ve sosyal gerilemeyi durduramamıştır.

Sübvansiyonlar konusu, AB'nin genişlemesini tamamen durdurmaya yol açacak kadar sıcak tartışmalara yol açmaktadır. AB Komisyonunun şu an başında bulunan ve görüşmeleri yürütmekte olan Danimarka, yeni ülkelere 42 milyar euro'luk yardım sözü vermiştir, ama AB, Ekim 2002'de bunun sadece 39.3 milyar'ını ödemiş bulunmaktaydı. Nisbi olarak küçük bir fark oluşturan ve geriye kalan 2.7 milyar euro'nun ödenip ödenmeyeceği veya üyelik görüşmelerini çıkmaza sürükleyip sürüklemeyeceği, AB'nin mali yapısına en çok katkıda bulunan Almanya'nın bu duruma rıza gösterip göstermeyeceğine bağlıdır.

## ATLANTİK ÖTESİNDE ARTAN GERGİNLİKLER

AB'nin doğuya doğru genişlemesi, Atlantik ötesinde gerginliklerin artması temelinde olmaktadır. ABD ile AB arasındaki çeşitli ticaret anlaşmazlıkları, çözülmemiş olarak durmaktadır. Amerikan hükümetinin Irak'la ilgili savaş planları konusunda Almanya ile ABD arasında var olan birçok uyumsuzluk, iki rakip güç arasındaki ilişkilerde temel bazı zıtlıklara yol açmaktadır. ABD'nin etkin çevreleri, AB'nin ekonomik bir dev olarak genişleyip büyümesini, ABD'nin dünyadaki egemen durumuna bir meydan okuma olarak görmektedir.

İkinci Dünya Savaşı'nın sonundan bu yana, Avrupa'nın sorunlarında arabuluculuk yapan ABD ile olan bu uyumsuzluk, Avrupa'nın kendi içindeki güçler arasındaki ilişkileri de sorgulamaktadır. AB'nin doğuya doğru genişlemesinden en çok yarar sağlamakta olan Almanya'nın artmakta olan ağırlığı, birçok Avrupa hükümetleri tarafından endişeyle karşılanmaktadır.

O nedenle, Fransa ve Almanya arasında var olan sübvansiyonlarla ilgili uyumsuzluk, uzun bir süreden beridir AB'nin genişlemesini engellemiştir. Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac, bu sübvansiyonların devam etmesini isterken, Almanya Başbakanı Gerhard Schröder, kendi bütçesinin yararına bunları kesmek istemiştir. Uyumsuzluk, ancak Schröder'in görüşünden vazgeçmesi ile çözülmüş, ama bu kez de, tarımsal sübvansiyonların azaltılmasını isteyen Britanya hükümeti öfkelenmiştir.

Siyasal gerginlikler, Türkiye'nin gelecekteki olası AB üyeliği ile ilgili olarak daha belirgin bir hal almıştır. Bu konu, çözülmesi hemen hemen olanaksız olan çıkar ve çelişkiler ağı ile daha da karmaşık bir hal almaktadır.

ABD, bir NATO ülkesi olan Türkiye'nin bir an önce AB'ye katılımı için AB'ye önemli ölçüde baskılar yapmaktadır. Çünkü ABD'nin Orta Doğu'daki en önemli müttefiki olan Türkiye, AB üyeliği ile güçlenmiş olacaktır. AB içinde Türkiye'nin üyeliğini destekleyen ülkeler, Britanya, İtalya, İspanya ve bir süre önce bunlara katılan Yunanistan'dır.

Öte yandan Almanya ile Fransa, Türkiye'nin AB'ye katılımı konusunda güçlü çekincelere sahiptir. Türkiye, bugün 70 milyonluk nüfusu ile, Almanya dışındaki diğer AB üyesi ülkelere daha çok nüfusa sahip olup, AB'nin organ ve kurumlarında önemli siyasal temsil yeti ve ağırlık kazanacaktır. Ama ekonomik gücü, AB ortalamasının dörtte bir kadarından az olup, hatta Doğu Avrupa ülkelerinkinden daha azdır. Türkiye'nin AB'ye alınmasına karşı olanlar, Türkiye'nin katılımı halinde AB'nin felç olacağını ve AB'nin bir siyasal birlikten çok, sadece bir serbest ticaret bölgesi haline dönüşeceğini öne sürmektedirler. Aynı zamanda, tutucu sağ kanattakiler de, konuyu istismar ederek, "Hıristiyan Batı" adına, Müslüman bir ülkenin AB'ye katılımına karşı protesto seslerinin yükselmektedirler.

Öte yandan da Fransa ve Almanya hükümetleri, Türkiye'nin AB'ye katılma olasılığını kategorik olarak reddedererek, Türkiye üzerindeki etkinliklerini azaltma riskini göze almak istememektedirler. O nedenle Chirac ile Schröder, bu konuda anlaşarak, Kopenhag Doruğunda Türkiye'ye üyelik görüşmelerinin başlaması için bir tarih vermişlerdir. Bu plana göre, üyelik görüşmeleri en erken 2004 yılı ortasında başlayacak ve Türkiye'nin AB'ye katılımı en erken 2013 yılında olabilecektir.

Kopenhag'taki AB doruk toplantısında, Türkiye'nin üyeliği görüşülürken, Kıbrıs'ın üyeliğinin, hayli tartışmalı olan BM'nin Annan Planı'nın kabulü ile bağlantılı kılınması için, ABD ile Britanya yoğun çaba göstermiştir. ABD Başkanı Bush, ABD ile Britanya'nın bizzat telefonla arayarak, üyelik kriterlerini yerine getirmemesi olmasına ve Kıbrıs sorununu çözümünde uzlaşmaz taraf olarak davranmasına karşın, Türkiye'ye erken bir tarih verilmesi için yoğun baskılar yapmıştır. AB liderleri ise, kendi hukukları ve insan hakları konusundaki ısrarlarını ters düşürerek, sırf Türkiye'yi memnun etmek için boyun eğmeyeceklerini ortaya koymuşlar ve Türkiye'ye açık bir mesaj vererek, Kıbrıs'ta sorunun çözümünde yardımcı olmasını talep etmişlerdir.



# MURAT KANATLI VE YBH GENÇLİK

## 1. Gündem Değiştirme sanatı

Siyaset bilinçli eylem alanı olduğu oranda, bu alanda bazı olaylar çıkarsa, bu çıkışmanın nedenini araştırmakta fayda vardır.

Murat Kanatlı yoldaşın Ekim ve benzer siyasetleri savunan diğer gençlik örgütlerine karşı saldırısı, onları tüm diğer gençlik örgütleri saflarında kötüleyip, onların tüm gençlik örgütleri tarafından aforoz edilmelerini sağlama faaliyeti ne zamana denk düşer?

CTP, TKP, YBH, KBH, Avrupa-Afrika'nın 'AB ve BM nezdinde federal çözüm' planlarının, tamamıyla yabancı burjuva güçlerin ve yerli burjuvaların temsilcilerinin insafında yürüyen bu siyasetin tam bir iflas yaşadığı, herkesin anlaşma kapıda diye yer göğü inlemediği bir sırada bir tek KSG-KSP'nin bu anlaşmanın olmayacağını, burjuvaların anlaşamayacaklarını ilan ettiği, yani KSG-KSP siyasetinin ülkemizin yaşamını belirleyen bir konuda belkide kaçınıcı kez doğrulandığı bir dönemde başlatıldı.

Türkiye solcuları arasında meşhur bir deyim vardır. Ülkenin gerçek gündemini değiştirmek için gazeteler üzerinden gündemi saptırıcı gündem üretmek diye. Ekim gençliğin tüm diğer gençlik örgütlerine kıyasla siyasi üstünlüğünü gözlerden gizlemek, bu gerçeğin üstünü örtmek için gündem üretmek taktiği. Murat Kanatlı ve YBH gençlik bu işin başını çekiyorlar.

Son dönem gelişmeleri ülkenin siyasi yaşamını belirleyen konularda bir tek KSG-KSP siyasetinin, Ekim Gençlik siyasetinin halkımıza gerçekleri aktarabildiğini, halkımıza gidilmesi gereken yolu gösterebildiğini açıkça ortaya çıkardı. Tüm diğer sol siyasetler tamamıyla iflas etmişlerdir. Gel gelelim hiçbir burjuva siyasetçisi ben hatalıyım, hatamı düzeltiyem demez. Benim siyasetim iflas etti, doğrusunu bulayım demez. Yazı tura atar ve parası dik durur. Hiç şaşmadan. Her seferinde. Var mı aranızda bunların KSG-KSP doğru çıktı dediğini duyan? Yok. Evir çevir, ve devam. Ve de onlar doğrudur her zaman! Bakın o da zor olmaya başladı. Gündem değişti. Murat Kanatlı ve YBH gençlik bunları deniyor işte.

## 2. Aydınlik ve Karanlık

Biz YBH'nin gençlerini eğitmediğini ilan ettiğimizde doğru bir tespitte bulduk. Murat Kanatlı yoldaş bize verdiği cevapta bunu tekrar ispatladı.

Aydınlık hareketinin Türkiye devrimci hareketi tarafından ispiyoncu örgüt olarak ilanının ardında yatan olay şudur Murat yoldaş: Türkiye devrimciler ülkelerinin şartları nedeniyle illegal faaliyet yürütürler. Bu faaliyetlerin doğruluğu-yanlışlığı tartışma konusu olabilir. Ama doğru veya yanlış illegal eylemler, ve bu tür eylemlere katılmış kişilerin teşhiri söz konusudur. Aydınliğin ispiyoncu örgüt olarak ilanı da. Legal örgütlerin legal eylemlerinin legal temsilcileri değildir söz konusu olan.

Murat Kanatlı legal bir örgütün, YBH ve YBH Gençliğin Legal bir temsilcisidir. Başdır. Bu adam kalkıyor, legal bir arena da YBH gençliğin sorumlusu olarak Ekim, KSP vd. Gençlik örgütlerine karşı karalama ve soyutlama kampanyası başlatıyor, bu kampanyaya karşı tavrı alan KSG ve Ekim vb. Onun adını kullandıkları için Aydınlik gibi ispiyoncu oluyor?

Yok Murat yoldaş. Bu bizi ispiyoncu yapmaz. Bu seni tipik bir burjuva demagog yapar.

Gazetemizde referans verilen diğer yazılar da yoldaşın burjuva demogogluğunun başka örnekleridir. Çeşitli siyasetlerden çeşitli kişiler, bu arada YBH'nin önderleri de, bizim MİT ve Denktaş'ın gayet iyi bildiği toplantılara katılıyorlar, bizzat bu kişiler bu toplantılar hakkında halkımıza hiçbir bilgi sunmuyorlar, ama araştırmacı bir yazarımız bu toplantıların içeriğini ve katılımcılarını MİT ve diğer istibharat birimlerinin gayet iyi bildiği yerlerden toparlayıp halkımızın bilgisine sunuyor, ve bu ismi geçen kişileri ispiyonlamak oluyor? Yahu buna devrimciyim diyen, ve de az biraz devrimci eğitim almış herkes güler Murat yoldaş. Halkın temsilcisiyim diyen YBH önderleri burjuvazinin kendi bastığı bilgileri halklarından gizlemek ihtiyacı duyuyorsa bunda senin siyasi zaafın vardır. Ve bu belgelerin ve katılımcıların isminin basılmasında ispiyon olamaz. İspiyon illegaldir. İlgilidir. İlgilidir. Burjuvazinin bilmediği ile ilgilidir. Burjuvazinin bilip de Halkın bilmediği ile ilgili değil. Yahu sen ne kadar burjuva bir kafaya sahipsin! Burjuvazinin bilip de halkın bilmediğinin açıklanmasını ispiyonlamak olarak görmek gayet enteresan bir burjuva mantıktır. O belgeleri Kıbrıs'lı ve Aydınlik da yaymış. İsimleri de. Hemde KSG sonrası. EEEE. Bu neyi ispatlar Murat yoldaş. KSG'nin ispiyonculuğunu mu yoksa Kıbrıs'lı ve Aydınlik'ın, seninle birleşen demogogluğunu mu?

## 3. Demogolğun peşine takılmamak

Bize saldırı eylemini örgütlemeye cesaretini kendinde bulan Murat Kanatlı yoldaş, bu saldırısını teşhir ederken ismini kullandık diye biz ispiyonculukla suçladı. Burjuva basında çıkan

yazıları bastık diye bizi ispiyonculukla suçladı. İspiyoncular aynı yazıları bastı diye iki defa ispiyoncu olduk. Tüm bunlar yetmedi, ve yine suçlular gibi YBH gençliği Rumların peşine takılmakla suçlamışız.

Bu yoldaşlar o kadar çok burjuva siyaset kölesilerki, burjuvazinin demogojisine karşı devrimci bir karşı duruş sergilemek akıllarına gelmiyor. Hemen burjuva temelde kendilerini savunmaya geçiyorlar. Ama bu arada bizim burjuva siyasetçisi olmadığımızı, onların burjuva milliyetçisi mantığıyla iş yapmadığımızı unutuyorlar. Şuna bakınız:

'YBH Gençlik kurduğu ilişkilerde de, yaptığı etkinliklerde de sağ basının 'Rum'un kuyruğuna takıldılar' tipli yalan propandalarına inat hep eşit düzeyde bir ilişki içinde yer almıştı. Ekim Gençlik'e yaptığımız açıklamalarda buna ısrarlı vurgu

## KAVGAMIZ

### Geliyoruz

#### Yusuf Alkim

Geliyoruz küçük adımlarla  
Geliyoruz küçük ve hızlı adımlarla  
Adımlarımız sağlam, adımlarımız cesur.  
Korkumuz yok, devrime ihanetten başka hiçbir kaygımız yok.  
İnancımız sağlam, birikimimiz artarak dev gibi çoğalan.  
Biliyoruz diğerlerinin düştüğü yanlışları.  
Öğreniyoruz ustalarımızın bize miras bıraktıklarını.  
Biz hiçbir emperyalist güçten medet ummuyoruz.  
Sadece ezilen, sömürülen halkımıza ve dünya proleteriyasına güveniyoruz.  
Güveniyoruz, çünkü tarihin bizi hep haklı çıkardığını ve çikaraçağımızı biliyoruz.  
İnanmıyoruz, sosyalizm öldü ve dirilmeyecek deyenlere.  
Öldü dedikleri "ruhun" dünyanın dörtbir yanında kapitalistlere nasıl korku saldırdığını görüyoruz.  
Bazıları inançlarından soyutlanabilir.  
Kimileri kapitalizmin saldırılarına yenik düşebilir.  
Çünkü onlar takım tutar gibi savundukları sosyalizmi.  
Ne zaman ki Sovyetler Birliği dağıldı  
Onlar da değiştireverdiler tuttukları takımı.  
Ama biz takım tutmuyoruz.  
Biz okuyoruz ve öğrenerek savunuyoruz.  
Mutlak ben bilimcilik yok bizde.  
En iyisi benim demek de yok.  
Savunduklarımız ortada. Savunduklarımız ortada.  
Karar vermek halka kalmış.  
Biz sadece bildiklerimizi paylaşıyoruz.  
Ve görüyoruz ki çoğalıyoruz inatla  
Ve görüyoruz ki korku salıyoruz kimilerine  
İşte geliyoruz partimize inanarak.  
İşte geliyoruz sosyalizmi kitlelere taşıyarak.  
Bizimle mücadeleye varmışınız?  
Varsanız korkmanıza gerek yok  
Bilin ki birlikte geliyoruz.  
Yoksanız, korkmaya başlayın  
Çünkü kavgamız bu düzene karşı!!!

yaptık.'

Ekim ve bahsi geçen diğer gençlik örgütleri Murat Kanatlı ve YBH gençliği bu konudaki hassasiyetini anlamaktadır. Burjuva milliyetçiliği ve ona boyun eğmeyi anlamaktadır. Ama bizim bu konuda hiçbir sorunumuzun olmadığı, Rum asıllı gençliğin peşine takılmaktan zerre kadar gocunmayacağımız, onlardan 'eşitlik' talep etmeyeceğimiz herkesin bilgisi dahilinde olmalıdır. Yeterki o 'Rum gençliği' emperyalizme karşı tutarlı bir mücadele içinde olsun. Onların peşinden gitmekten büyük bir zevk alacağımız, ve onların peşinden gittiğimiz için gurur duyacağımızı açıkça ilan ederiz. Kıbrıs'lı Türk veya Türk burjuvazisinin bizim uluslar arasında kardeşlik, uluslar arasında birlik ve dayanışma, uluslar arasında emperyalizme karşı işbirliği, yani enternasyonalizm siyasetimizi onlar 'Rumların peşinden gidiyorlar' diyecek diye çöpe atacağımızı sananlar yanılırlar. Biz YBH'yi ve YBH gençliği hiçbir zaman 'Rumlar'ın peşinden gidiyorlar' diye eleştirmedik. Eleştirimiz olursa onların Rum'lu Türk'ü burjuvaların peşinden gittikleri yönünde bir eleştiri olmuştur. Bu eleştirimiz de geçerliliğini korumaktadır. Sağ siyasetçilerin ve yayıncıların demogojisinin sorumluluğunu bize yüklemek yanlış bir siyasettir. Hele hele sağın açık burjuva milliyetçisi saldırılarından korunmak için burjuva milliyetçiliğine sarılmak. O işin daha da kötüsüdür. Değil mi Murat yoldaş!

## 4. Taslak metnin yayınlanması

YBH Gençlik ve Murat yoldaş şöyle diyor;

'Üzerinde konuşulan ve herkesin çeşitli konularda hasasiyet koyup çekincelerden dolayı değişiklik istedikleri düşüncelerin bulunduğu bir taslağın yayınlanması halinde bu kez de sözlü bir kuru sözlü özürle geçiştirilecektir. Altı çizilmesi gereken bizlere 'devrimci ahlaka yakışı' hareket öğütünde bulunanların bu hareketlerinin devrimci ahlaka ne kadar yakıştığına cevabının bizlere öğütler verenler tarafından açıklanmasının gerekliliğidir...'

Murat yoldaşın haklı olduğu, o da teknik olarak haklı olduğu tek nokta buradadır. Onunda bize kızdığı gibi bizler daha gazetemizi çırmakta tam becerili değiliz. Bunun yol açtığı zaafı konusunda yoldaşın bizi acımasızca eleştirmesi hem hakkı hem de görevidir. Böylesi hataları tekrarlamamak için elimizden geleni yapacağız Murat yoldaş. Ama burada sorunun siyaset ve siyasi eğitim sorunu olmadığını eminiz, veya umarız, sende teslim edersin. Halbuki senin tüm zaafının siyasi. Bu siyaset de burjuvadan etkilenen bir siyasettir. Eleştirilerimiz eğer faydalı değil zararlı oluyorsa, bilki burjuva siyasette ısrarındandır.

5. YBH'nin Kıbrıs Sorununu milli temelde ele almadığı ve Rejimle işbirliği yapmadığı iddiası.

YBH Gençlik ve Murat yoldaş şöyle diyor;

'YBH'nin bugüne kadar Kıbrıs Sorunu'nu ne milli temelde ele aldığını açıklayan bir metni, ne de garantörlük sisteminin devamını savunduğunu açıklayan bir dökümanı vardır. KSG'nin geçmiş sayılarında da bu tür iddialar yapılmış ve davranış biçiminin onların gelenekselleşen tavırları olduğu anlaşılmaktadır.

YBH ve YBH Gençlik'e temelsiz, bilimsel olmayan ve dayanaksız şekilde 'rejimle işbirliği yapmak' ve benzeri bir sürü yanlışlanmasına dahi gerek olmayan açıklama, yorum ve haberler yayınlayan bu çevrelerle işbirliği yapabilmemizin koşulları kalmamıştır.'

Bu tespitler, işte bizim YBH gençliğin siyasi olarak eğitilmediği tespitimizin başka bir ispatıdır.

Yoldaşlar şu basit olguyu bilmemektedirler. Bugünün dünyası emperyalist bir dünya düzenidir. Ülkelerinin bu dünya düzeninin parçası olarak kalmasını, ülkelerinin sorunlarının bu dünya düzeninin parçası olarak çözülmesini talep eden bir siyaset burjuva milliyetçiliğinin batağına batmadan, rejimin, bu dünya düzeninin, korunup kollanmasında yer almadan siyaset yapamaz. Daha iki satır öncesinde bize 'Rumlar'ın peşinde gitmeyip onlarla eşit olmak' konusunda ders verenlerin YBH belgelerinde burjuva milliyetçiliği olmadığını söylemeleri biraz ayıp kaçmaktadır. Kaldık 'BM çatısı altında, AB üyeliği ile federal çözüm' siyaseti her zaman ve her şart altında burjuva milliyetçiliğine yol açmakta, bu siyaseti savunanları 'kendi burjuvalarının çıkarlarını savunmaya' itmektedir. Başkası da imkansızdır. Ve de tabii ki mevcut rejimi yıkmaya değil, korumaya zorlamaktadır. Başkası da imkansızdır.

Bu arada KSG, KSP dışı tüm solun 'ha çözüldü ha çözülmüyor' yaygaralarına rağmen bizlerin 'çözmezler, çözemiyeciler' tespitimizin tekrardan ispatlandığı, sizlerin hepinizin yanlışlığının ortaya çıktığı bir dönemde bizlere karşı bu tür bir saldırı başlatmaya, burjuva basının kullandığı bir yöntem, kitleleri önemli olan sorunsallardan uzaklaştırma yöntemi adı verilmektedir. Eğer sen YBH gençliğin bir önderi olarak o gençliğin eğitilmesini istiyorsan, dönüp bizlerin tüm sol ve kitlesel histeri karşısında nasıl doğruları savunmakta ısrarlı olduğumuz ve doğru olduğumuz konusunu araştırıp onu yoldaşlarına anlatırdın. Siyasette doğru olanlara karşı saldırı burjuva eğilimlerin kesin ispatıdır Murat yoldaş. Doğrulara karşı saygılı ol. Kendini yanlışlardan, burjuva siyasetten ayır.

Demogoglukta vaz geç.

## 6. Birlik

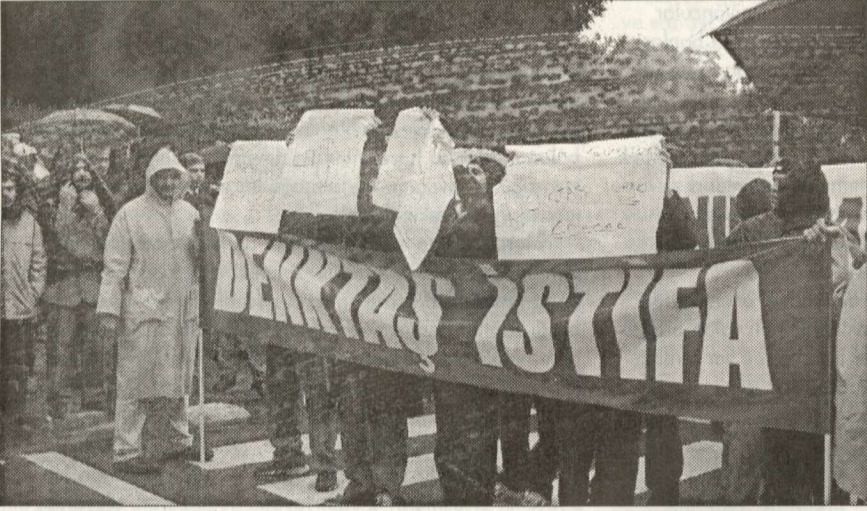
Bizim birlik çalışmalarımızın amacı açık seçik ortadadır. Biz Kıbrıs Sorunu'nun bizim ortaya koyduğumuz anti-emperyalist birleşik cephe programını hayata geçirecek bir anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti kurarak mümkün olacağını savunuyoruz. Bu amacı elde etmek için sen ve partin gibi yanlış bir siyaset güden, Kıbrıs'ın özgürlüğü davasına zarar veren siyasetleri savunan parti ve kişilerin peşinden giden vatandaşlarımızı doğru bir siyasete kazanma kavgası veriyoruz. Yanlış siyasetlerin peşinde burjuvaya kuyruk pozisyonunda tutulan vatandaşları bu konularından koparmanın kavgasını veriyoruz. Bunun içindir ki onlarla birlikte hareket edip, onların pratik üzerinden doğru siyasetleri kavrayıp bu siyasetler etrafında örgütlenmelerini sağlamaya çalışıyoruz. Sizlerle ve diğerleriyle birlikte hareket ederken, gerilerde yatan amacımız budur. Defalarca ilan edilmiştir bu amaç.

Bu seni rahatsız mı ediyor? Etsin yoldaş. Kıbrıs'ın geleceğini kararlaştıracak birlikler sen veya partin istedi veya istemedi diye ortaya çıkmaz. Birlikler üzerinden doğru siyaset. Ülkede sol güçlerin birliğine olan ihtiyaç azalacağına artmakta iken birliği bölmeye çalışmak ne yaptığını bilmemektir.

Birliğe hizmet et. Bölmeye değil!



# DENKTAŞ İSTİFA!



Bu Memleket Bizim Platformu, BMBP, 18 Aralık Çarşamba günü bir basın toplantısıyla 28 Şubat'a kadar yapmayı kararlaştırdıkları eylem planıyla "Sn. Denktaş Kıbrıs Türk halkının iradesini temsil etmiyor. İşbirliği içinde olduğu çevreler de Kıbrıs Türk halkının geleceğini düşünmüyorlar." Tezini ileri sürmesine rağmen, Denktaş'a karşılık alternatif koyma kararsızlığı sergiledi. Basına sunulan bir haftalık EYLEM PLANI :

24.12.2002 Salı  
Saat 10.00 BRT'yi protesto eylemi

26.12.2002 Perşembe  
Saat 11.00 Lefkoşa'da Büyük Miting

Açıklanan eylem planı gereğince ilk eylem 19 Aralık Perşembe günü Bu Memleket Bizim Platformu'nun çağrısı ve KTÖS ve KTOEÖS sendikalarının grevle destek vermesi ile Kuşulu Parkta toplanan yaklaşık 2000 kişi Meclisin önüne kadar yürüyerek burada 'Denkaş istifa', 'Kıbrıs'ta barış engellenemez', 'birlik mücadele, dayanışma' gibi sloganlar atılarak



19.12.2002 Perşembe  
Saat 11.00 Meclis önünde eylem

20.12.2002 Cuma  
Saat 11.00 Mağusa'da bölgesel eylem

23.12.2002 Pazartesi  
Saat 7.30 Tüm bölgelerde bildiri dağıtımı

24.12.2002 Salı  
Saat 11.00 Güzelyurt'ta bölgesel eylem

gerçekleştirildi. Yoğun yağmura karşın, kitlenin coşkusundan hiçbirşey kaybetmeden bir saatten fazla meclis önünde kalarak, sürekli slogan atılıp şarkılar söylendi. Meclis Başkanlığına BMB Platformu'nun Denktaş'ın görüşmecilikten alınmasını talep eden metninin iletilmesinden sonra eylemciler Kuşulu Parka geri dönerek dağıldılar. Polisin meclis önünde yoğun güvenlik önlemleri alması da dikkat çekiciydi. Aynı saatlerde Girne'de de yaklaşık iki bin kişinin katılımıyla aynı içerikte bir eylem düzenlenmiştir. 20 Aralık Cuma günü Mağusa'da

düzenlenen eylem de çok coşkulu geçmiştir. Üç binden fazla kişinin katılımıyla gerçekleşen eylemde "Denktaş istifa" sloganları Mağusayı inletmiştir.

BMBP bünyesinde yer alan Çağ-Sen sendikası da tüm üyelerine, 23 Aralık Salı günü Güzelyurt'ta eyleme, "Denktaş İstifa" çağrılarını, katılım için, bir basın bildirisini dağıtarak ses vermiştir. Aynı gün Lefkoşa'da da devletin yayın aracı BRT de yapılan eylemle protesto edilmiştir.

Gazetemizin yayına verildiği günde ise Kıbrıs Sosyalist Partisi, Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK ve Ekim Gençlik'in de üyesi olduğu BMBP'ye dahil tüm örgüt ve partiler,

Denktaş rejimi ve TC, Kıbrıs Türk halkını varlık ve irade olarak devre dışı bırakarak, bölünmüşlük adımını kalıcılaştırmak üzeredir.

Bu siyaset ilhak siyasetidir. Bu siyaset adayı bölme siyasetidir. Bu siyaset Kıbrıs Türk halkını, Kıbrıs kökenli ve TC kökenli, esir etme siyasetidir.

Anglo-Amerikan komplosuna, bu komploda rol alan TC derin devleti ve Denktaş'a karşı bir cephe oluşturarak ciddi bir mücadele verme zamanı gelmiştir. Kıbrıs Sosyalist Partisi, kurtuluşu tüm emek ve barış güçlerinin ortak cephesinde görmektedir. Bu cephe "anti-emperyalist birleşik bir cephe" olmak zorundadır.

Partimiz, bu cephenin oluşumunda tüm güçlerini özveriyle seferber ederek üstüne düşeni yapacaktır.



26 Aralık Perşembe günkü eyleme hazırlanmaktaydılar. Yaptıkları basın açıklamalarıyla halkı birlik ve dayanışmaya çağırıyorlar. Kıbrıs Sosyalist Partisi de aynı şekilde aşağıdaki basın açıklamasını yapmıştır.

"Rejimle barışık yaşamanın bedelini" halkımızın özgürlüğüyle ödetenler artık uyanmalıdır. AB içinde karar verici güç olan Alman, Fransız emperyalistlerini arkasına alan Klerides rejimi bu sonuçtan istediğini aldı. Anglo-Amerikan emperyalistlerini arkasına alan TC ve Denktaş rejimi de istediğini almak üzeredir. Bu tabloda



Halkımıza,

Ülkemizin ve halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi yeni bir evreye girmiştir. Anglo-Amerikan planlarını arkasına alan TC ve Denktaş rejimi adamızı hukuken bölme adımlarını hayata geçirme aşamasındadır.

kaybeden halkımızdır. Bu gerçekler ışığında, halkın bağımsızlık ve irade cephesi hemen kurulmalıdır. Halkımız hazırdır.görev halkımız adına söz söyleme hakkını kendinde gören politik oluşumlardadır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi  
Genel Sekreteri  
Mehmet Süleymanoğlu

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

Sahibi:  
Kıvılcım Yayıncılık  
Kollektif Ortaklığı

Adres: Marmara Sokak,  
No: 31 Lefkoşa-KIBRIS  
Mersin 10- Türkiye

Baskı: Mavi Basın-Yayın Ltd.  
M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa  
Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk  
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk